

ปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา

ปริญญาานิพนธ์

ของ

กัลยารัตน์ นุญรอด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2551

ปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา

ปริญญาณิพนธ์

ของ

กัลยารัตน์ นุญรอด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา

บทคัดย่อ

ของ

กัลยารัตน์ บุญรอด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2551

กัลยารัตน์ บุญรอด. (2551). *ปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน*. ในจังหวัดพังงาปริญญาโท กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศาสตร์, ดร.มารศรี สุธานี

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา กลุ่มตัวอย่างเป็นครูที่ทำการสอนในช่วงชั้นที่ 1 – 2 (ป.1 – 6) ปีการศึกษา 2550 จำนวน 136 คน ซึ่งได้มาโดยสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เก็บข้อมูลคิดได้เป็นร้อยละ 99.26 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยปัจจัยการบริหารมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé's Method) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยการบริหารการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา ด้านการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน และด้านการจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน
2. พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ได้ ความตั้งใจเรียน การเรียนรู้เป็นทีม การแก้ปัญหาาร่วมกัน และความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านการแก้ปัญหาาร่วมกัน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูที่ทำการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
4. ปัจจัยการบริหารการศึกษาโดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ด้านการจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน และด้านกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EDUCATIONAL MANAGEMENT FACTORS AS RELATION
WITH LEARNING BEHAVIOR OF STUDENTS
IN PRIMARY PRIVATE SCHOOLS,
PHANG-NGA PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
KANYARAT BOONROD

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

May 2008

Kanyarat Boonrod. (2008). *The Educational Management Factors AS Relation with Learning Behavior of Students in Primary Private Schools, Phang-Nga Province*. Master of Education. M.Ed. (Educational Administration). Bangkok: Graduates School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr.Thasana Swaengsakdi, Dr.Marasri Suthanithi.

The main purpose of this research was to study the educational management factors as relation with learning behavior of students in primary private schools, Phang-Nga province. The samples, 136 teachers that taught in grade 1-6, were selected by stratified random sampling and simple random sampling. The instrument used for data collection was a 5-point rating scale questionnaire of the educational management factors and behavior of student in primary schools had Cronbach's Alpha reliability of 0.98 and 0.98 respectively. The statistics used for data analyses were percentage, mean, standard deviation and One-Way ANOVA, Scheffé's Method test for multiple comparisons and Pearson product-moment correlation coefficient..

The results of study revealed that :

1. All of the educational management factors were at the middle levels, listed by desending order of mean as follow : the teacher in each subject, the environment of school, and computer for learning respectively.

2. All of behavior of student in primary schools were at the middle levels listed by desending order of mean as follow : learning concentration, learning team, solve problem team and self-confident respectively.

3. The comparison of behavior of student in primary schools, according to teacher perceptions by work experience as a whole found that there was no statistical significant different at the level of .05 but in consideration in individual aspect of self confident and solve problem there was a statistical significant different at the level of .05

The comparison of behavior of student in primary schools, according to teacher perceptions by size of school found that there was no statistical significant different at the level of .05.

4. Variables of the environment of school, computer for learning and the teacher in each subject had statistical significant relation with behavior of student in primary private schools, Phang-Nga province at the level of .01.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา

ของ

กัลยารัตน์ บุญรอด

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศาสตร์)

(อาจารย์ ดร.นิติย์ ใจนันทนาภิรักษ์)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศาสตร์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สมชาย เทพแสง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศาสตร์ แสงศักดิ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และจากอาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ในการจัดทำงานวิจัยฉบับนี้ทุกขั้นตอน อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัย และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัย ที่จะช่วยให้การทำงานในด้านการพัฒนาเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น ท่านทั้งสองยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์ และงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษาที่กรุณาให้แนะแนวทางในการจัดทำปริญญานิพนธ์ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความสมบูรณ์ที่สุด

ขอขอบพระคุณ นางสาวศิริวรรณ ทิพย์รัตน์ นายพิเชษฐ จัปจิตต์ อาจารย์จันทร์ ณ กลาง อาจารย์ ดร.สมชาย เทพแสง และอาจารย์ ดร.ปานจักษ์ เหล่ารัตนวงษ์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ เสนอแนะปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ให้มีความสอดคล้องกับงานวิจัย จนสำเร็จเรียบร้อยไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสถานศึกษา คณะครูโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดพังงา ที่อำนวยความสะดวกเสียสละเวลาอันมีค่าอย่างยิ่งในการตอบแบบสอบถาม และให้ข้อมูลต่างๆ ทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จไปด้วยดี

ประโยชน์และคุณค่าทั้งปวง อันเกิดจากการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณความดีแต่คุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ทั้งหลาย บิดา มารดา ผู้สร้างชีวิตเป็นแบบอย่าง และแนวทางการดำรงชีวิตอันทรงคุณค่าแก่ผู้วิจัย

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นสิ่งที่แสดงถึงความอดทน ความขยันหมั่นเพียรและความวิริยะอุตสาหะแล้ว ผู้วิจัยขอมอบเป็นกำลังใจแด่เพื่อน บัณฑิตศึกษาทุกคน

กัลยารัตน์ บุญรอด

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
สมมติฐานของการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
การจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชน.....	13
องค์การบริหารโรงเรียนเอกชน.....	15
มาตรฐานของโรงเรียนเอกชน.....	18
ปัจจัยพื้นฐาน.....	19
ประสิทธิภาพในการทำงาน.....	20
ขนาดของโรงเรียน.....	21
ปัจจัยการบริหารการศึกษา.....	22
การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน.....	22
ความหมายของสภาพแวดล้อม.....	22
หลักการดำเนินการจัดสภาพแวดล้อม.....	23
ความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน.....	25
ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการเรียน ของนักเรียน.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยในการเรียนการสอน.....	27
ความหมายของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์.....	27
ลักษณะสำคัญของเครื่องคอมพิวเตอร์.....	28
บทบาทของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน.....	28
รูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์.....	29
ประเภทของบทเรียนคอมพิวเตอร์.....	30
การจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่าย.....	32
การกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา.....	34
หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้.....	35
พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้.....	36
ความเชื่อมั่นในตนเอง.....	36
ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง.....	36
ความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเอง.....	36
ปัจจัยส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง.....	37
วิธีการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง.....	38
การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง.....	39
การเรียนรู้เป็นทีม.....	39
ความหมายของการเรียนรู้เป็นทีม.....	39
องค์ประกอบของการเรียนรู้เป็นทีม.....	41
คุณลักษณะของสมาชิกในการเรียนรู้เป็นทีม.....	41
ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม.....	42
การแก้ปัญหาาร่วมกัน.....	42
ความหมายของการแก้ปัญหา.....	42
อิทธิพลความคิดของกลุ่มต่อการแก้ปัญหาาร่วมกัน.....	43
ความตั้งใจเรียน.....	43
ความหมายของความตั้งใจเรียน.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เทคนิคในการพัฒนาความตั้งใจเรียน.....	43
ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียน.....	45
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
งานวิจัยในประเทศ.....	46
งานวิจัยต่างประเทศ.....	48
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	50
ประชากร.....	50
กลุ่มตัวอย่าง.....	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	73
สมมติฐานในการวิจัย.....	73
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
สรุปผลการวิจัย.....	75
อภิปรายผล.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	78
 บรรณานุกรม.....	 79
 ภาคผนวก.....	 87
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 119

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูประจำวงชั้นที่ 1 – 2 (ป. 1 – 6) ที่ทำการสอนในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพังงา จำแนกตามโรงเรียน.....	51
2	จำนวนและร้อยละของครู จำแนกตามจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาด โรงเรียน.....	57
3	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารการศึกษาโดยรวม และรายด้าน.....	58
4	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารการศึกษา ด้านการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน โดยพิจารณาเป็นรายข้อ.....	59
5	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารการศึกษา ด้านการจัด เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน โดยพิจารณาเป็นรายข้อ.....	60
6	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารการศึกษา ด้านกำหนด ครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา โดยพิจารณาเป็นรายข้อ.....	61
7	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	62
8	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยพิจารณาเป็นรายข้อ.....	63
9	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการเรียนรู้เป็นทีม โดยพิจารณาเป็นรายข้อ.....	64
10	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการแก้ปัญหาร่วมกัน โดยพิจารณาเป็นรายข้อ.....	65
11	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านความตั้งใจเรียน โดยพิจารณาเป็นรายข้อ.....	66
12	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน รายด้านและโดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	67
13	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรม การเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	68

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และการแก้ปัญหาร่วมกัน.....	69
15 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	70
16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	71
17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการศึกษา กับพฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียน.....	72

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
---	---------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นงานสำคัญในระบบสังคม เพราะเป็นกลไกที่ใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกในสังคม เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สภาพความเป็นอยู่ของสังคมใดๆ เป็นภาพสะท้อนให้เห็นความมีประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสังคมนั้น สังคมไทยในอดีตถึงปัจจุบันมีปัญหาหลายประการ เช่น ความยากจน ความไม่เท่าเทียมกันในการได้รับสิ่งที่มีประโยชน์ การเอารัดเอาเปรียบ การทุจริต การเชื่อถือโชคลางหรือวัตถุต่างๆ อย่างไร้เหตุผล ประชาธิปไตยที่ไม่สมบูรณ์ เหล่านี้มักกล่าวโทษว่าระบบการศึกษาเป็นต้นเหตุ ถึงขั้นกล่าวว่าการศึกษาไทยมีสภาพถึงขั้นวิกฤตต้องเร่งรีบแก้ไขโดยด่วน การจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล สังคม และประเทศ เมื่อต้องเผชิญกับกระแสความคาดหวังของสังคมที่จะให้การศึกษา มีบทบาทในการเตรียมคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในสังคมด้วยแล้วก็ยิ่งเห็นสภาพความสับสน ความล้มเหลว และความล้มเหลวที่เป็นปัญหาของการศึกษามากขึ้น และวิกฤตที่สำคัญของการศึกษา นอกจากนี้ อาจกล่าวถึงได้อีกคือ วิกฤตผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนมีความทุกข์เนื่องจากเนื้อหาที่เรียนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน ต้องจำใจเรียนสิ่งที่ไกลตัว ต้องสร้างจินตนาการด้วยความยากลำบาก และต้องท่องจำตลอดเวลา ขาดการเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากการเรียนมาใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดความสับสน ผลที่เกิดขึ้นคือ มีเจตคติทางลบต่อการเรียนและเป็นปัญหาของสังคม เช่น ขาดความสนใจ เป็นคนเกเร หนีโรงเรียน สร้างปมเด่นในทางที่ผิด และติดยาเสพติด (รุ่ง แก้วแดง. 2543 : 15)

ดังนั้น การจัดการศึกษาที่ดีนั้น ผู้ที่ดูแลรับผิดชอบในด้านการศึกษาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะมนุษย์ คือ ผู้ที่ฝึกได้และต้องได้รับการฝึก มนุษย์ทุกคนมีพ่อ แม่ เป็นครูฝึกคนแรก ต่อมาจึงอาศัยกัลยาณมิตรอื่นๆ ช่วยเหลือ เกื้อกูล ทำให้มนุษย์แต่ละคนเรียนรู้ และเพิ่มพูนสติปัญญาของตน ส่วนนี้เองที่ทำให้มนุษย์ประเสริฐกว่าสัตว์ มีศักยภาพในการแสวงหาความจริงต่างๆ นอกเหนือจากการแสวงหา อาหาร การหลบภัย การต่อสู้เพื่อความอยู่รอด และการสืบพันธุ์ (สุมนทนา พรหมบุญ. 2540 : 1) ซึ่งถ้าเราจะดูถึงความเป็นมาของพฤติกรรม จะเห็นว่าแรกเริ่มทีเดียว นักจิตวิทยาอธิบายพฤติกรรมในแง่ของสัญชาตญาณ (Instinct) ซึ่งถือว่าเป็นความรู้หรือสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด โดยไม่ต้องมีการสอน (unlearned) ซึ่งมาจากพันธุกรรม และพฤติกรรมใดที่มนุษย์ทำได้แต่หาคำตอบไม่ได้ ในขณะนั้นมีสาเหตุมาจากสัญชาตญาณทั้งสิ้น ซึ่งวัตสัน (Watson) เชื่อว่า พฤติกรรมทั้งหมดของคนไม่น่ามาจากสัญชาตญาณ แต่จะต้องมาจากการสั่งสอน (เชลิมพล ต้นสกุล. 2541 : 7)

นอกเหนือจากการจัดการศึกษาให้ตรงตามความถนัดของผู้เรียนแล้ว การจัดสภาพแวดล้อมที่ดีนั้นก็มีส่วนทำให้เด็กมีพฤติกรรมเป็นไปในทางบวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีผู้กล่าวว่า “บรรยากาศ” และสิ่งแวดล้อมที่ดีของโรงเรียนจะมีส่วนในการเสริมสร้างความคิดจิตใจและคุณธรรมต่างๆ อันพึงประสงค์ ได้จึงเห็นเป็นการสมควรที่โรงเรียนจะต้องพยายามจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนเพื่อประโยชน์ในการที่เด็กจะได้พัฒนาให้เต็มความรู้ความสามารถ (มานิตย์ ศรีพิทักษ์. 2549 : ออนไลน์)

การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงจนเป็นการเรียนรู้ ตามหลักทฤษฎีทางด้านจิตวิทยาที่มีการศึกษาถึงเรื่องพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมนั้น ทำให้ทราบว่า นอกเหนือจากลักษณะต่าง ๆ ที่คนได้รับการถ่ายทอดมาทางพันธุกรรมทำให้คนแตกต่างกันแล้ว ยังมีอิทธิพลอื่น ๆ อีกสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ สภาพแวดล้อม ซึ่งได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู การคบเพื่อน การสังคม การศึกษา การสมาคม ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา ดินฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร สื่อมวลชน เป็นต้น ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ว่า ทำให้เกิดพฤติกรรมของคนเป็นไปทั้งในทางดีหรือร้ายได้ องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้ นั้น ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษา ได้แก่ สติปัญญา ด้านสุขภาพ ด้านวิธีการเรียน ด้านภูมิหลังครอบครัว ด้านทัศนคติ ด้านภาษาและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจและสังคม และส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการศึกษา ประกอบด้วย การควบคุม ประสานงาน จำนวนครู การจัดและประเมินผล ประสิทธิภาพของอาจารย์ ปรัชญาการศึกษา ผู้บริหาร และด้านจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วยอุปกรณ์ การสอน วิธีสอน ตำรา หลักสูตร เนื้อหาวิชา อาคารสถานที่ เป็นต้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาควรตระหนักถึงความสำคัญของสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและควรหาวิธีจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน เพื่อสร้างประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น เพราะว่าเด็กทุกคนมีความแตกต่างกัน จะเรียนได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของพันธุกรรมและสภาพแวดล้อม (ชัยณรงค์ เทิดวัฒนศักดิ์. 2537 : 17 – 18)

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน พบ ปัญหาบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ดังนี้ (ภาวนา โนนทวงศ์. 2544 : 74-75)

- 1) ด้านพฤติกรรมของครู พบว่า ครูยังปฏิบัติหน้าที่ของตนเองไม่เต็มความสามารถ บางคนยังใช้วิธีการสอนแบบเดิม
- 2) ด้านพฤติกรรมของนักเรียน พบว่านักเรียนยังขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่กล้าคิด ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการเรียนรู้ ขาดประสานความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองกับทางโรงเรียน ทำให้การดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึงจึงเกิด ปัญหาด้านพฤติกรรมตามมา
- 3) ด้านหลักสูตร พบว่า หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการท้องถิ่น
- 4) ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการสอน ครูที่นำเทคโนโลยีนวัตกรรมสมัยใหม่ที่น่าสนใจมาช่วยในการจัดกิจกรรมการสอนมีน้อย และมี

การวิจัยในชั้นเรียนน้อย 5) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน พบว่า สื่อที่มีอยู่ไม่ทันสมัย ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ครูขาดการผลิตสื่อเพิ่ม การจัดเก็บสื่อไม่เป็นระบบ ทำให้สื่อบางอย่างเสียหาย นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำจัดหาสื่อ 6) ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า สนามให้เด็กออกกำลังกายมีไม่เพียงพอ ห้องเรียนไม่ครบตามชั้นเรียน ห้องน้ำห้องส้วมมีไม่เพียงพอ 7) ด้านการวัดและการประเมินพบว่า ครูยังยึดหลักการเดิม คือ สอนเพื่อตัดสินการได้ตกเท่านั้น ไม่ได้ใช้การประเมินหลายรูปแบบเพื่อช่วยเหลือนักเรียน

โรงเรียนเอกชนเป็นสถานศึกษาสังกัดส่วนราชการของรัฐที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน รัฐมีหน้าที่กำกับ ติดตาม ประเมินผล ให้การอุดหนุนด้านงบประมาณ และส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการเท่านั้น โรงเรียนเอกชนต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 เช่นเดิม และผลการปฏิรูประบบราชการของกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติการศึกษาระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 กระบวนการบริหารของโรงเรียนเอกชน เนื่องจากต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 แต่สถานศึกษาของรัฐปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้างต้น แต่โรงเรียนเอกชนซึ่งจัดการศึกษาระดับเดียวกันต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนที่มีอิสระในการกำหนดนโยบาย มีอิสระในการบริหารงานบุคคล มีความคล่องตัวในการบริหารงบประมาณ และอาคารสถานที่ ซึ่งเป็นการยากอย่างยิ่งที่จะประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนักเรียนเข้าใจถึงแก่นแท้ของระบบโรงเรียนเอกชนได้อย่างลึกซึ้งโดยเฉพาะการยกเลิกการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเรียน ตามพระราชบัญญัติในมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 (พนม พงษ์ไพบูลย์. 2546 : 18-19)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนควรสร้างจุดเด่นของตนเองรวมไปถึงสามารถยกระดับการเรียนรู้ของนักเรียนให้เป็นไปตามหลักการเรียนที่เน้นผู้เรียน และโรงเรียนต้องเป็นผู้สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แบบร่วมมือและการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องส่งเสริมปัจจัยต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในโรงเรียนเพื่อให้เด็กมีแรงจูงใจเกิดขึ้นในการเรียน แล้วทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมขึ้น โดยนำทฤษฎีพฤติกรรมของมนุษย์ของวัตสัน มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยผู้บริหารการศึกษาจะต้องจัดปัจจัยในแต่ละด้าน ดังนี้ คือ 1) การจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน 2) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนลงมือทำ 3) การจัดวัสดุ อุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน และ 4) กำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชาปัจจัยที่กล่าวมานี้สามารถสร้างพฤติกรรมการ

เรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ 1) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 2) ด้านการเรียนรู้เป็นทีม 3) ด้านการแก้ปัญหาาร่วมกัน 4) ความสามารถนำเสนอข้อมูลวิชาการได้น่าสนใจ และ 5) ความตั้งใจเรียน พฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ทั้งสิ้น และจะสร้างให้เด็กเป็นเด็กที่มีประสิทธิภาพทั้งทางด้านวิชาการและทางสังคม

ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารการศึกษาสามารถสร้างปัจจัยในแต่ละด้านให้พร้อมก็จะทำให้เด็กมีแรงจูงใจเกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสม ในด้านการเรียนรู้ขึ้น ทำให้การเรียนรู้แบบร่วมมือและการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเกิดขึ้นในตัวเด็กได้โดยอาศัยปัจจัยการบริหารภายในโรงเรียนซึ่งจะจัดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อมที่มีความแตกต่างกันของเด็กแต่ละคนให้เด็กสามารถร่วมกันสร้างความรู้ ร่วมกันคิดทำ และแก้ปัญหาที่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกัน เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น แล้วจะทำให้เด็กสามารถโตขึ้นในสังคมอย่างมีความสุข

จากสภาพปัญหาดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาตัวแปรต่างๆ ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน และกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่างๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารการศึกษา ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา
2. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการศึกษากับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นผู้ลงมือทำ การจัดวัสดุ อุปกรณ์ สื่อ เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยในการ

เรียนการสอน และกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ในอันที่จะส่งเสริมให้เด็กสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข คิดเป็น ทำเป็น กล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง และสามารถพัฒนาศักยภาพตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูที่ทำการสอนในช่วงชั้นที่ 1 – 2 (ป.1 – 6)

ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา ซึ่งมีจำนวน 12 โรงเรียน มีครูทั้งสิ้น 210 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูที่ทำการสอนในช่วงชั้นที่ 1 – 2 (ป.1 – 6) ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา จำนวน 136 คน ซึ่งได้มาโดยการเปิดตารางของ เครจซี่; และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970 : 608) จากนั้นสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ประสบการณ์ในการทำงาน

1.1.1 ต่ำกว่า 10 ปี

1.1.2 10 – 20 ปี

1.1.3 มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

1.2. ขนาดโรงเรียน

1.2.1 ขนาดเล็ก

1.2.2 ขนาดกลาง

1.2.3 ขนาดใหญ่

1.3 ปัจจัยการบริหารการศึกษา แบ่งเป็นดังนี้

1.3.1 การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน

1.3.2 การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน

1.3.3 การกำหนดครูผู้สอนที่เกี่ยวข้องภายในแต่ละสาขาวิชา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

2.1 ความเชื่อมั่นในตนเอง

2.2 การเรียนรู้เป็นทีม

2.3 การแก้ปัญหาร่วมกัน

2.4 ความตั้งใจเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์มีดังต่อไปนี้

1. **ประสบการณ์การทำงาน** หมายถึง ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานการสอนของครูโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1. ต่ำกว่า 10 ปี หมายถึง ครูที่ปฏิบัติงานสอนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา ต่ำกว่า 10 ปี

1.1. 10 – 20 ปี หมายถึง ครูที่ปฏิบัติงานสอนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา 10 – 20 ปี

1.1. มากกว่า 20 ปีขึ้นไป หมายถึง ครูที่ปฏิบัติงานสอนของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา มากกว่า 20 ปี

2. **ขนาดโรงเรียน** หมายถึง การกำหนดขนาดของโรงเรียนเอกชน โดยยึดโรงเรียนประเภทสามัญศึกษา ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 มาตรา 15(1) จำนวนนักเรียนของแต่ละโรงเรียน ในปีการศึกษา 2547 โดยใช้เกณฑ์การแบ่งขนาดโรงเรียนของกองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยแบ่งโรงเรียนเป็น 3 ขนาด ดังนี้

2.1 **โรงเรียนขนาดเล็ก** หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนแต่ละระดับดังนี้ เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา มีนักเรียนจำนวน 1-120 คน หรือเปิดสอนระดับประถมศึกษา มีนักเรียนจำนวน 1-270 คน หรือเปิดสอนก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา มีนักเรียนจำนวน 1-390 คน

2.2 **โรงเรียนขนาดกลาง** หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนแต่ละระดับดังนี้ เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา มีนักเรียนจำนวน 121-240 คน หรือเปิดสอนระดับประถมศึกษา มีนักเรียนจำนวน 271-540 คน หรือเปิดสอนก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา มีนักเรียนจำนวน 391-780 คน

2.3 **โรงเรียนขนาดใหญ่** หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนแต่ละระดับดังนี้ เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา มีนักเรียนจำนวนตั้งแต่ 240 คน หรือเปิดสอนระดับประถมศึกษา มีนักเรียนจำนวนตั้งแต่ 540 คน หรือเปิดสอนก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา มีนักเรียนจำนวนตั้งแต่ 780 คน

3. ปัจจัยการบริหารการศึกษา หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร การศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ใน จังหวัดพังงา ประกอบด้วย

3.1 การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายใน โรงเรียน ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน เป็นต้นว่าสภาพแวดล้อม ในโรงเรียนที่มีความสวยงาม ร่มรื่นเป็นระเบียบและมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์ เสริมสร้างพัฒนาการและเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยให้มากที่สุด มี แหล่งเรียนรู้สภาพแวดล้อมที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนไปสู่พฤติกรรมที่พึง ประสงค์ได้

3.2 การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน หมายถึง การนำเอา คอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษาเพื่อนำเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน การนำไปใช้ในการ เตรียมการสอน การนำไปประเมินผลการสอน และการเรียนรู้ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์เพื่อให้ผู้เรียนมี ส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น

3.3 การกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา หมายถึง ครูผู้สอนที่จบการศึกษา ตรงกับวิชาที่ตนเองรับผิดชอบสอน หรือเชี่ยวชาญในงานหรือสาขาวิชานั้น การจัดครูเข้าสอนหรือการ กำหนดครูจะต้องคำนึงถึงความรู้ที่เรียน ทักษะ ทักษะ ความเข้าใจผู้อื่น และการทำงานเป็นทีมจะเป็น ตัวแปรที่สำคัญไปสู่การสอนที่มีคุณภาพ

4. พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน หมายถึง การปฏิบัติตนหรือการกระทำที่แสดงออก ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งขณะที่อยู่ในห้องเรียน และไม่ได้อยู่ในห้องเรียน ประกอบด้วย

4.1 ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การกล้าแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ มีความ เป็นผู้นำ กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญความจริง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการ แก้ปัญหาต่างๆ และมีความเป็นตัวของตัวเอง

4.2 การเรียนรู้เป็นทีม หมายถึง การที่นักเรียนร่วมกันแสดงความคิด มีการกระทำ มี ปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีแรงจูงใจร่วมกันในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยที่แต่ละคนในกลุ่มมีอิทธิพลต่อกันและ กัน แต่อาจมีวัตถุประสงค์ร่วมกันหรือไม่ก็ได้

4.3 การแก้ปัญหาาร่วมกัน หมายถึง การรวมพลังของกลุ่ม พฤติกรรมกลุ่มของมนุษย์ เป็นการร่วมกันรับผิดชอบขึ้นในกลุ่ม มีการกระทำมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีแรงจูงใจร่วมกัน วิเคราะห์ ปัญหา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นแก่กันและกัน

4.4 ความตั้งใจเรียน หมายถึง นักเรียนมีความสนใจการเรียนรู้ในแต่ละวิชาไม่เล่นกันหรือ พุดคุยกับเพื่อนในเวลาเรียนและสนใจฟังครูสอนทุกครั้ง ความตั้งใจเรียนที่เกิดช่วยสร้างความคิดและจินตนาการ สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้ใฝ่รู้ได้เป็นอย่างดี

5. นักเรียนชั้นประถมศึกษา หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 – 6 ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา จำแนกเป็น 12 โรงเรียน ซึ่งได้แก่ โรงเรียนอนุบาลมารีร์ักพังงา โรงเรียนอนุบาลไพรซ์ โรงเรียนบุญแสงวิทยา โรงเรียนศิริราชวิทยวิทยา โรงเรียนโคกกลอยวิทยา โรงเรียนสุทธิอนุสรณ์ โรงเรียนตรียะหือสลามวิทยา โรงเรียนสังคมอิสลามวิทยา โรงเรียนดาร์สลามวิทยา โรงเรียนเยาววิทย์ โรงเรียนอนุบาลนิลุบล และโรงเรียนอนุบาลบ้านเด็ก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา การศึกษาแนวคิดในเรื่องปัจจัยด้านการบริหารการศึกษา โดยได้สังเคราะห์แนวคิดของ ฮอย; และมิสเกล (Hoy; & Miskel. 2001: 192) เดวิส; และโธมัส (Davis; & Thomas. 1989: 81-83) ที่กล่าวว่าปัจจัย คุณลักษณะผู้นำของผู้บริหาร ลักษณะสถานการณ์ของโรงเรียน บรรยากาศองค์การ เป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดประสิทธิผลของโรงเรียน

ในการบริหารโรงเรียนเอกชนให้ประสบความสำเร็จ มีปัจจัยที่สำคัญคือ ปัจจัยระดับโรงเรียนหรือสถานศึกษามีการจัดการศึกษา ตลอดจนการสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมให้น่าเรียน มีอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีการเรียนรู้ที่ทันสมัย และปัจจัยระดับครู ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงยึดองค์ประกอบด้านปัจจัยที่เป็นตัวแปรอิสระสำคัญ 3 ประการ คือ

1. การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ได้ศึกษาจากแนวความคิด ทฤษฎีของวัตสัน (Watson. 2003 : 7-8) ได้อธิบาย และเชื่อว่าพฤติกรรมทั้งหมดของคนไม่น่ามาจากสัญชาตญาณ แต่จะต้องมาจากการสั่งสอน ซึ่งสอดคล้องกับนักมานุษยวิทยาและนักสังคมวิทยา ซึ่งเชื่อว่าพฤติกรรมที่แตกต่างกันมาจากวัฒนธรรมในสังคมที่เขาอยู่ และสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน ได้แก่ ครูอาจารย์ เพื่อนนักเรียน เป็นต้น บุคคลเหล่านี้มีอิทธิพลต่อเด็ก ซึ่งสามารถทำให้เด็กเกิดการยอมรับ และเชื่อฟังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนลงมือทำ ส่วน ทศพร มณีศรีขำ (2537 : 31-32) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศและสมาธิในการเรียนให้ผู้เรียนมีความพร้อม จัดสถานที่ แบ่งกลุ่ม กำหนดกติกา และระยะเวลาทำงาน ให้เด็กร่วมกันทำงาน ปฏิบัติงานโดยคิด และลงมือปฏิบัติเอง ซึ่งมีความสอดคล้องในด้านกระบวนการ การเรียนรู้ที่เน้นเป็นสำคัญ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด

2. การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยในการเรียนการสอน ได้ทำการศึกษาข้อมูลของ ไมเคิล (สามเสนวิทยาวินิจฉัย. 2549. online.; Michel. 2002 : 25- 30) ซึ่งได้เสนอการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และสื่อคอมพิวเตอร์ในการสร้างพัฒนากลุ่มของผู้เรียน โดยมีวิธีการ คือ ใช้วิธีพูดคุยงานผ่าน คอมพิวเตอร์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านทางคอมพิวเตอร์ ทำให้การทำงานเป็นกลุ่มเกิดการ แลกเปลี่ยนข้อมูลทำให้งานที่ออกมาประณีตและซับซ้อนขึ้น

3. การกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา ได้ศึกษาจากแนวคิดของ วรภัทร ภูเจริญ (2548 : 80-81) กล่าวว่า ครูต้องเป็น “บรมครูเฉพาะด้าน” ต้องกำหนดความเชี่ยวชาญที่มี ประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และคัดคนที่มีความสามารถในแต่ละด้าน ตั้งแต่การสัมภาษณ์เข้า ทำงาน เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่แท้จริง มีความรับผิดชอบต่องานที่ภาระงานที่ทำอยู่

พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละด้าน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดของ กาเย่; และบริกซ์ (Gagne; & Briggs. 1992: 25) บลูม (Bloom. 1994: 91) ซึ่งกล่าวว่า การส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะ การเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียนรู้ รู้จักการเรียนรู้ ร่วมกับผู้อื่น และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง สมิธ (Smith. 1992: 21) กล่าวว่า พฤติกรรม การเรียน เป็นการสร้างคุณลักษณะประจำตัวบ่งถึงการสร้างนิสัย ความรับผิดชอบเอาใจใส่ในการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง กลายเป็น นิสัย แอนเดอร์สัน (Anderson. 1994: 380) กล่าวว่า ความเอาใจใส่ต่อการเรียน การตั้งใจเรียน มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับผู้เรียน ตลอดจนถึงความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหา และ กิจกรรมการเรียนการสอนของครู และประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากครู จากโรงเรียน และเพื่อนร่วมเรียน เชงกี (สุภาณี สอนชื่อ. 2543. 56;อ้างอิงจาก Senge. 1995: 15) กล่าวว่า ความตั้งใจเรียนเป็นด้าน ประการสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ดี การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นในลักษณะการเรียนรู้เป็น ทีม รวมทั้งการแก้ปัญหาในขณะที่เรียนร่วมกับเพื่อนในห้องซึ่งไม่สร้างปัญหาให้ครูผู้สอนต้องลำบากใจ ไม่เกิดการทะเลาะกัน การใจลอยจะไม่เกิดขึ้น ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และ ปัจจัยที่สำคัญคือต้องไม่กดดันผู้เรียน แต่ให้ผู้เรียนเกิดการคิดเอง มีความตั้งใจที่จะเรียนรู้สูง

จากแนวคิดดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจึงศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน 4 ด้าน ได้แก่

1. ความเชื่อมั่นในตนเอง ได้ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมแบนดูรา (Bandura) ที่มีแนวคิดว่าการเรียนรู้เกิดจากความมีปฏิสัมพันธ์กันไปมาอย่างต่อเนื่องของพฤติกรรมระหว่างปัจจัยส่วนตัวและ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมซึ่งมีพฤติกรรมเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในด้านการพูด หรือคิด ซึ่งทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และสามารถทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งได้ดี

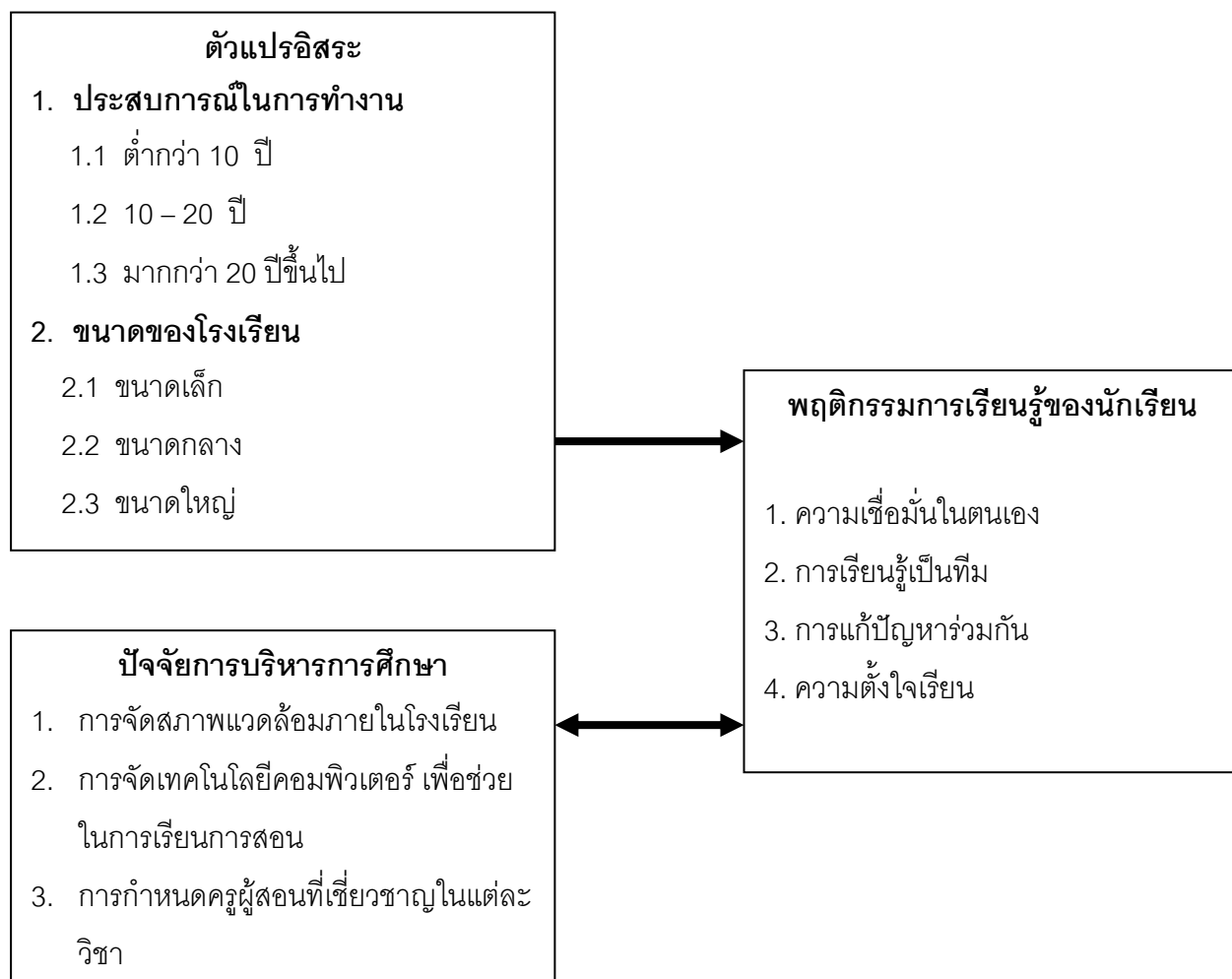
2. การเรียนรู้เป็นทีม ศึกษาจากแนวคิด และทฤษฎีของดิวี่ (Dewey. 2544 : 44 – 45) ที่ กล่าวว่า แต่ละคนมีความรู้เฉพาะตน การสร้างองค์ความรู้ต้องร่วมกันทำงานเป็นทีม ต้องมีความฝัน

เดียวกัน มีการร่วมคิด มีการสื่อสารกันบ่อย ๆ มีการกระตุ้นในการทำงานร่วมกัน รู้จักผิดเป็นครู ตรงต่อเวลา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การแก้ปัญหาร่วมกัน ได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีของเลวิน (Lewin. 2002: 25) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพลังของกลุ่มและพฤติกรรมกลุ่มของมนุษย์ เป็นการสร้างความรู้สึกมีส่วนร่วมรับผิดชอบขึ้นในกลุ่ม มีการกระทำ มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีแรงจูงใจร่วมกัน

4. ความตั้งใจเรียน เป็นการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมควบคุมตนเอง ซึ่งมีการกำหนดมาตรฐาน และสิ่งที่คาดหวังว่าจะได้รับจากการกระทำตนเองอาจเป็นรางวัลและการลงโทษ

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงาแตกต่างกัน
2. ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงาแตกต่างกัน
3. ปัจจัยทางการบริหารการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชน
2. ปัจจัยพื้นฐาน
 - 2.1 ประสบการณ์ในการทำงาน
 - 2.2 ขนาดของโรงเรียน
3. ปัจจัยการบริหารการศึกษา
 - 3.1 การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
 - 3.2 การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยในการเรียนการสอน
 - 3.3 การกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา
4. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้
5. พฤติกรรมการเรียนรู้
 - 5.1 ความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 5.2 การเรียนรู้เป็นทีม
 - 5.3 การแก้ปัญหาร่วมกัน
 - 5.4 ความตั้งใจเรียน
6. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. การจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชน

โรงเรียนเอกชน เป็นสถาบันการศึกษาที่เอกชนหรือคณะบุคคลเป็นผู้จัดขึ้น โดยใช้ทรัพยากรหลักทั้งบุคคล ทุนทรัพย์และวัสดุอุปกรณ์ของภาคเอกชน ซึ่งจัดขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์สำหรับบุคคลเฉพาะกลุ่ม ซึ่งการศึกษาเอกชนนั้นเริ่มจัดมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ซึ่งเป็นการศึกษาแบบธรรมดาสบายไม่มีแบบแผนแน่นอน สถานศึกษาคือ บ้าน วัด และวัง ต่อมาในสมัยอยุธยา การศึกษาเอกชนได้จัดกันอย่างกว้างขวาง โดยคณะมิชชันนารีชาวฝรั่งเศสได้จัดตั้งโรงเรียนสามเณรขึ้นได้รับความนิยมมาก จนกระทั่งสมัยกรุงธนบุรีและสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นก็เริ่มขยายลงและเริ่มฟื้นฟูอีกครั้งในสมัยรัชกาลที่ 3 โดยมีมิชชันนารีอเมริกันได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาเป็นการบุกเบิก จัดตั้งโรงเรียนแบบสมัยใหม่ขึ้น และเรียกว่า โรงเรียนราษฎร จนถึง พ.ศ. 2461 ในรัชสมัยพระบาท สมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดให้ตราพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎรออกมาบังคับใช้เป็นครั้งแรก มีจุดประสงค์เพื่อจะตรวจนิเทศโรงเรียนเอกชนทั่วราชอาณาจักร และเพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบโรงเรียนเอกชน ทำให้การจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยเข้าสู่ความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีหลักการและมีกฎเกณฑ์รัดกุมจนถึง พ.ศ. 2536 รัฐบาลได้ประกาศพระราชบัญญัติของกระทรวง ศึกษาธิการโดยจัดตั้งกองโรงเรียนราษฎรขึ้น ต่อมาคือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายเดิมที่ควบคุมให้โรงเรียนเอกชนดำเนินการไปตามระเบียบของทางราชการมาเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียนเอกชนได้พัฒนาตนเองพร้อมที่จะก้าวเข้าสู่ความมีมาตรฐานการศึกษา เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป (ศรีราชา เจริญพานิช; และคนอื่น ๆ. 2548 : 14)

กระทรวงศึกษาธิการ (2550: 68) ได้กล่าวว่า รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เน้นย้ำถึงการให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาของเอกชน ดังเช่นบทบัญญัติที่ว่า

(มาตรา 43) บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรับย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ตามกฎหมายบัญญัติ”

เจตนารมณ์ดังกล่าวได้รับการนำมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เช่น หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 12 ที่ให้เอกชนมีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 14 ที่ให้รัฐให้เงินอุดหนุนสำหรับการจัด

การศึกษาขั้นพื้นฐาน การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด หรือหมวด 5 ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน มาตรา 45 และพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 7 ซึ่งบัญญัติว่า “การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่การศึกษาหรือองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยใช้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ เขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชน ประกอบการพิจารณาด้วย”

นอกจากนี้ยังได้รับการสนับสนุนของรัฐให้การสนับสนุนด้านการเงิน การลดหย่อนหรือการ ยกเว้นภาษีและสิทธิประโยชน์อย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนมี มาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้ (มาตรา 46) ทั้งนี้ให้รัฐกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจน เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา (มาตรา 45) โดยให้เอกชนมีความเป็นอิสระในการ บริหารและจัดการศึกษา แต่มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐตาม หลักเกณฑ์เดียวกับกับสถานศึกษาของรัฐ (มาตรา 43) และให้โรงเรียนเอกชนเป็นนิติบุคคลบริหารงาน โดยคณะกรรมการบริหารที่มาจากผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และชุมชน (มาตรา 44)

เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาบรรลุเป้าหมาย สำนักงานปฏิรูปการศึกษา และสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชนจึงจัดทำร่างพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน และยกร่างระเบียบให้ สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชนบนพื้นฐานของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยมีหลักการสำคัญให้ โรงเรียนเอกชนสามารถบริหารงานในรูปของการเป็นนิติบุคคลได้ด้วยความเป็นอิสระภายใต้การกำกับ ของรัฐบาล และให้สถานศึกษาเอกชนมีผู้แทนร่วมในคณะกรรมการสภาการศึกษา คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งได้มีการเสนอให้มีสภาการศึกษา เอกชนร่างพระราชบัญญัติทั้งฉบับของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา และฉบับของสำนักงานบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านความเห็นชอบในหลักการ ของคณะรัฐมนตรี และได้เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาในเดือนเมษายน พ.ศ. 2545 แล้วเสร็จในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 (ร่างฯที่ สคก.ตรวจพิจารณาแล้ว เรื่องที่เสร็จที่../2546) สำนัก คณะกรรมการกฤษฎีกาต้องส่งร่างฯ ที่ตรวจพิจารณาแล้วนี้ไปให้กระทรวงศึกษาธิการยืนยัน

ทั้งนี้ ตามกระบวนการร่างกฎหมาย โดยได้ส่งไปในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 แต่ปัจจุบัน พระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน ดังกล่าว ซึ่งเป็นกฎหมายหลักของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ เอกชน ยังไม่ได้เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งยังปรากฏว่ากฎหมาย ระเบียบข้อ บังคับ และแนวปฏิบัติเดิมที่เป็นอุปสรรคยังไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขขณะเดียวกันก็มีระเบียบ

ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติที่กำหนดขึ้นใหม่ซึ่งสร้างความยุ่งยากและเป็นปัญหาต่อการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนมากขึ้นจนขาดความเป็นอิสระและความคล่องตัว (ศรียาชา เจริญพานิช; คนอื่น ๆ. 2548 : 16)

1.1 องค์การบริหารโรงเรียนเอกชน

ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ได้กำหนดองค์กรสำหรับการบริหารการศึกษาเอกชนโดยคณะกรรมการไว้หลายระดับ คือ ระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับกลุ่ม ระดับโรงเรียน ทั้งยังมีองค์กรเอกชนที่เข้ามาร่วมประสานการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนด้วยได้แก่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2536 : 15)

1) ระดับชาติ กฎหมายกำหนดให้มีคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง 4 คน และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่ให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ออกกฎกระทรวงหรือระเบียบและแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตาม คณะกรรมการการศึกษาเอกชนมอบหมาย และยังสามารถกำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองการทำงาน เพื่อวินิจฉัยข้อขัดแย้ง ข้อร้องทุกข์ของครู และผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จัดการโรงเรียนเอกชน

2) ระดับจังหวัด ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ได้กระจายอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจในการอนุญาตเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมโรงเรียนเอกชน ส่วนภูมิภาค และได้แต่งตั้งคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 17 จังหวัด เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนภายในจังหวัดให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น สำหรับการบริหารงานด้านวิชาการในท้องถิ่น ได้ประสานงานกับผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 12 เขตการศึกษา ในการจัดโครงการและการฝึกอบรม

3) ระดับอำเภอ ได้มอบอำนาจให้ศึกษาธิการอำเภอ/กิ่งอำเภอเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในการจัดตั้งสถานศึกษา และส่งเสริมกิจกรรมการศึกษาเอกชนในระดับอำเภอ

4) ระดับกลุ่มโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้จัดกลุ่มโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มโรงเรียนเอกชนสามัญศึกษา ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาศึกษาถึงมัธยมศึกษาและกลุ่มโรงเรียนอาชีวศึกษา และกลุ่มโรงเรียนเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบ เพื่อให้ร่วมกันจัดกิจกรรมวิชาการและการประสานความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน

5) ระดับโรงเรียน กฎหมายได้กำหนดให้โรงเรียนเอกชนบางลักษณะ บางประเภท และบางระดับต้องการให้มีคณะกรรมการอำนวยการโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยผู้รับใบอนุญาต หรือผู้แทนของนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยผู้รับใบอนุญาต หรือผู้แทนของนิติ

บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนเป็นประธาน ผู้จัดการ ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการคนหนึ่ง และบุคคลอื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตแต่งตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน แต่ไม่เกิน 8 คน เพื่อทำหน้าที่ดูแลโรงเรียนให้ปฏิบัติตามกฎหมายและวินัยคำร้องทุกข์ของครู นักเรียนหรือผู้ปกครอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริม และดูแลโรงเรียนเอกชน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ซึ่งได้แก่สถานศึกษาหรือสถานที่ที่บุคคลจัดการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรีแก่นักเรียนทุกผลัดรวมกันเกิน 7 คน ขึ้นไป โดยผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนอาจจะเป็นบุคคลทั่วไป หรือนิติบุคคล (บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วน มูลนิธิ สมาคม หรือสหกรณ์) ก็ได้ แต่ทั้งนี้ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ซึ่งมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ได้แบ่งลักษณะ/ประเภทของโรงเรียนเอกชน เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ และจัดเป็นรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน

2. โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ และจัดเป็นรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน

3. โรงเรียนที่จัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญา หรือจิตใจ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้แก่บุคคลผู้ยากไร้หรือผู้สูญเสียเปรียบทางการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาสงเคราะห์

ซึ่งรูปแบบและประเภทการจัดการศึกษาสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. รูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน การจัดการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1.1 ประเภทสามัญศึกษา เป็นการจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญในระดับการศึกษาต่างๆ ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ

1.2 ประเภทอาชีวศึกษา เป็นการจัดการอาชีวศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีในหลักสูตรต่าง ๆ ทั้งที่เป็นหลักสูตรของกระทรวงศึกษาและตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ

2. รูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน การจัดการศึกษาแบ่งออกได้ 7 ประเภท ประกอบด้วย

2.1 ประเภทการศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นการจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายนอกโรงเรียน

2.2 ประเภทเฉพาะกาล เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยมีกำหนดเวลาการศึกษาเป็นครั้งคราว

2.3 ประเภทสอนศาสนา เป็นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับศาสนาต่างๆ ได้แก่ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โรงเรียนสอนศาสนาซิกข์ และโรงเรียนสอนศาสนาคริสต์

2.4 ประเภทส่งคำสอน เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีส่งคำสอนให้แก่ผู้เรียน

2.5 ประเภททววิชา เป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมความรู้ให้แก่ผู้เรียนในวิชาบางวิชา

2.6 ประเภทศิลปศึกษา เป็นการจัดการเรียนการสอนในทางศิลปะต่างๆ

2.7 ประเภทอาชีพศึกษาเป็นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาชีพ และการอาชีพในสาขาวิชาต่างๆ ในระยะเวลาสั้นๆ

3. รูปแบบการศึกษาพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์ การจัดการศึกษาแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 ประเภทการศึกษาพิเศษ เป็นจัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางร่างกาย หรือจิตใจ เช่นโรงเรียนสอนคนตาบอด โรงเรียนสอนคนหูหนวก

3.2 ประเภทการศึกษาสงเคราะห์ เป็นการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ยากไร้ หรือผู้เสียเปรียบทางการศึกษา

ในจำนวนโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาตามรูปแบบและประเภทต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นจะมีโรงเรียนจำนวนหนึ่งที่รัฐมีนโยบายและมาตรการในการดำเนินการเป็นกรณีพิเศษซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. โรงเรียนนโยบายพิเศษเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามนโยบายที่รัฐกำหนดไว้เป็นพิเศษ เพื่อความมั่นคงของประเทศเป็นสำคัญ ประกอบด้วย

1.1 โรงเรียนนานาชาติ ซึ่งจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรของประเทศต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของชาวต่างประเทศที่เข้ามาประกอบอาชีพเป็นการชั่วคราวในประเทศไทย

1.2 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ซึ่งจัดการศึกษาวิชาศาสนา วิชาสามัญและวิชาชีพให้แก่ผู้นับถือศาสนาอิสลาม

1.3 โรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ โรงเรียนประเภทสามัญศึกษา ซึ่งจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและได้รับใบอนุญาตให้สอนวิชาจีนเป็นวิชาเอกหลักสูตร อีกประการหนึ่งได้แก่ โรงเรียนประเภทอาชีพศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนโดยใช้หลักสูตรและแบบเรียนตามที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ

2. โรงเรียนเอกชนการกุศล เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการกุศลอย่างแท้จริง โดยการจัดการศึกษาสำหรับเด็กยากจน เด็กกำพร้า เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิการทั้งทางร่างกายและสติปัญญา

2.1 โรงเรียนเอกชนที่สำนักพระราชวังเป็นผู้รับใบอนุญาต และโรงเรียนสงเคราะห์เด็กยากจนตามพระราชประสงค์

2.2 โรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์และ/หรือพระราชูปถัมภ์ที่จัดการศึกษาเพื่อการกุศล

2.3 โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา

2.4 โรงเรียนการศึกษาพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์

1.2 มาตรฐานของโรงเรียนเอกชน

กระทรวงศึกษาธิการ (2536 : 67-101) ได้กำหนด ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2548 ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม ดังนี้

1) ที่ดินของโรงเรียนต้องเป็นผืนเดียวติดต่อกัน มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 3,200 ตารางเมตร หรือ 2 ไร่ บริเวณโรงเรียนต้องมีรั้วแสดงขอบเขตชัดเจน และต้องมีที่ว่างเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนและสนามไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของบริเวณโรงเรียนทั้งหมด

2) ห้องเรียนและห้องวิทยาศาสตร์ ต้องมีขนาดของห้องไม่ต่ำกว่า 6 x 7 เมตร และมีห้องเรียนเพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่เปิดสอน

3) โรงเรียนที่จัดการสอนทุกระดับต้องจัดให้มีห้องประกอบ ดังนี้

3.1 ห้องธุรการ

3.2 ห้องสมุด ให้จัดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของห้องสมุด โรงเรียนที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2511 หรือประกาศของกระทรวงศึกษาธิการที่จะมีต่อไป

4) ห้องพยาบาล ให้แยกชายหญิงไว้คนละห้องไม่ปะปนกันและให้จัดดังนี้คือ โรงเรียนที่มีจำนวนไม่เกิน 500 คน ให้มีขนาดห้องพยาบาลไม่ต่ำกว่า 2.50 x 3.00 เมตร ภายในห้องต้องจัดให้มีเตียง 1 เตียง โต๊ะทำแผล ตู้ยา และอ่างล้างมือ โต๊ะเจ้าหน้าที่และเครื่องชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500 – 1000 คน ให้มีขนาดห้องพยาบาลไม่ต่ำกว่า 3.50 x 5.00 เมตร ภายในห้องแบ่งเป็นสองส่วน มีฉากกั้น ด้านหน้ามีเตียง 2 เตียง และอีกด้านหนึ่งมีโต๊ะทำแผล ตู้ยา อ่างล้างมือ โต๊ะเจ้าหน้าที่และเครื่องชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนเกินกว่า 1,000 คน มีฉากกั้น ด้านหนึ่งมี 4 เตียงอีกด้านหนึ่งมีโต๊ะทำแผล ตู้ยา อ่างล้างมือ โต๊ะเจ้าหน้าที่ เครื่องชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง ที่วัดสายตา ห้องล้าง และที่ปัสสาวะ

5) ห้องพักรู จัดให้เป็นสัดส่วน และมีเพียงพอ

6) โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา ต้องจัดให้มีห้องประกอบเพิ่มเติม ดังนี้

6.1 ห้องวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยถือเกณฑ์ 1-6 ห้องเรียน ต่อห้องวิทยาศาสตร์ 1 ห้อง เศษที่เกิน ถ้าไม่ถึง 6 ห้องเรียน ให้ถือเป็น 6 ห้องเรียน

6.2 ห้องวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยถือเกณฑ์ 1-6 ห้องเรียน ต่อห้องวิทยาศาสตร์ 1 ห้อง เศษที่เกิน ถ้าไม่ถึง 6 ห้องเรียน ให้ถือเป็น 6 ห้องเรียน สำหรับโรงเรียนที่มีแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ให้จัดห้องวิทยาศาสตร์ให้เพียงพอครบถ้วนตามหลักสูตร

7) ห้องแนะแนวสำหรับให้ครูแนะแนวจัดกิจกรรมแนะแนว

8) ห้องปฏิบัติการอื่นจะต้องจัดให้มีตามความเหมาะสมของแผนการเรียนที่โรงเรียนเปิดสอน

9) โรงเรียนต้องจัดให้มีโรงอาหาร มีโต๊ะ ม้านั่ง สำหรับรับประทานอาหารเพียงพอกับจำนวนนักเรียนในโรงเรียน และมีน้ำดื่มน้ำใช้ โดยไม่ขัดต่อสุขลักษณะ ไว้ให้เพียงพอ และต้องควบคุมนักเรียนให้รับประทานอาหารให้เป็นเวลา

10) โรงเรียนต้องมีห้องส้วมและที่ปัสสาวะ ถูกต้องตามสุขลักษณะอยู่ไม่ห่างไกลจากที่เรียนเกินไป และระวังรักษาให้สะอาดและมีการตรวจตราอยู่เสมอ ถ้ามีนักเรียนชายหญิง ต้องแยกเป็นห้องส้วมชายและห้องส้วมหญิง ห้องส้วมและที่ปัสสาวะจะต้องจัดให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่วางไว้ดังนี้

10.1 นักเรียน ไป-กลับ ชาย 100 คนแรกต้องมีส้วมและที่ปัสสาวะอย่างละ 4 ที่ ส่วนที่เกิน 100 คิด 50 คนต่ออย่างละ 1 ที่ เศษตั้งแต่ 25 คนขึ้นไป เพิ่ม 1 ที่

10.2 นักเรียนประจำ ต้องมีห้องส้วมโดยใช้เกณฑ์ 8 คน ต่อ 1 ที่

2. ปัจจัยพื้นฐานของครู

ในยุคปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพเป็นสำคัญจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงกระบวนการใหม่ในการบริหารจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก โรงเรียนจึงจำเป็นจะต้องมีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง ตลอดจนต้องมีความสามารถในการบริหารโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โรงเรียนที่มีคุณภาพจึงต้องตั้งปณิธานและวางแนวทางเพื่อไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ โดยไม่เลิกลางคั่น เซอร์จิโอวานนี (Sergiovanni. 2001: 179) กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อม การมีเทคโนโลยีอุปกรณ์การทำงานที่พร้อม ตลอดจนการกำหนดบุคลากรที่เหมาะสมกับงาน และมีบรรยากาศที่ทำงานทางบวก อนึ่ง นิวส์เบิล; และแคนนอน (Newble; & cannon. 1995: 1-2) กล่าวว่า การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนั้น ผู้บริหาร ครู และตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องควรเอาใจใส่ต่อการพัฒนาสภาพบรรยากาศโดยเฉพาะสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การมีอุปกรณ์ที่ทำให้ผู้เรียนได้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้รวดเร็ว รวมทั้งทักษะของครูในการถ่ายทอดองค์ความรู้ องค์ประกอบ

เหล่านี้นับเป็นปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิผลโรงเรียน และผู้เรียน ขณะที่ มอลส์บี (Molsbee. 1997: 125) กล่าวว่า ครูเป็นบุคลากรที่สามารถควบคุมการเรียนรู้ บทเรียน และการใช้สื่อที่เหมาะสม ตลอดจนการสิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกในการเรียน นี่คือนิยามของครูที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่สอน จากหลักการแนวคิดนี้ทำให้ผู้วิจัยสังเคราะห์เป็นประเด็นศึกษาได้ 3 ปัจจัยได้แก่ การจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน การจัดเทคโนโลยีเพื่อช่วยในการเรียนการสอน และการกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสังเขป ดังนี้

2.1 ประสบการณ์ในการทำงาน

ได้มีผู้ทำการวิจัยโดยใช้ประสบการณ์การทำงานเป็นตัวแปร ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอ โดยสังเขป ดังนี้

เพนลี่ (สมชาย ประวัติศรีชัย. 2544: 18; อ้างอิงจาก Pendley. 1985: 98) กล่าวว่า ประสบการณ์การบริหารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ประสบการณ์ซึ่งหมายถึง ผลของการปะทะ (Interaction) ระหว่างระบบส่วนต่าง ๆ ในร่างกายของ บุคคลกับสิ่งแวดล้อม มีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการของบุคคล ซึ่งมีผลมาจากการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล ที่มีผลมาจากการได้รับประสบการณ์ในสิ่งแวดล้อม เช่น ความคล่องตัวในการใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ หรือ ควบคุมพฤติกรรมขณะเกิดอารมณ์ และความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความสามารถในการคิดและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล (สุวรรณ ทองคำ. 2545: 75; อ้างอิงจาก ประดิษฐ์ อุปรมัย. 2528: 106-108)

บุญเรือง ศรีเหรียญ (2542: 322) ได้ศึกษาความสำเร็จในการบริหารจัดการกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนและตัวนักเรียน พบว่าประสบการณ์การสอนของครูมีผลโดยตรงต่อผลผลิต ผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ โดยครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 5 ปี ใช้เวลาทุ่มเทในกระบวนการสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์สอน 2 ปีอย่างมีนัยสำคัญ

ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ครูได้ปฏิบัติภารกิจในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ตามหน้าที่ความรับผิดชอบในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง จนถึงปัจจุบัน ประสบการณ์การสอนของครูเป็นตัวแปรสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนและตัวนักเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าประสบการณ์การสอนของครูมีผลโดยตรงต่อผลผลิต ผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ (บุญเรือง ศรีเหรียญ. 2542: 322) ซึ่งสอดคล้องกับ แทมเมอรา (Tamera. 1997: abstract) พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 5 ปี ใช้เวลาทุ่มเทในกระบวนการสอน มากกว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอน 2 ปีอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ สังวร จัดกระโทก (2541: 77) ประสพการณ์ทำงานมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อกับประสพการณ์การสอนของครูผู้สอนในโรงเรียน หรือสถานศึกษาทุกระดับการศึกษา สรุปได้ว่า ประสพการณ์การสอนของครูเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2.2 ขนาดของโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กองนโยบายและแผน ได้กำหนดเกณฑ์การแบ่งขนาดโรงเรียนเอกชนไว้เป็นบรรทัดฐานเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการของส่วนราชการ แบ่งเป็น 3 ขนาด ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2546: 28)

ตาราง 1 หลักเกณฑ์การจำแนกขนาดโรงเรียน

ประเภท/ระดับการศึกษาที่เปิดสอน	จำนวนนักเรียนในโรงเรียนจำแนกตามขนาดต่างๆ		
	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ประเภทสามัญศึกษา			
1. ก่อนประถมศึกษา	≤ 120	121-240	> 240
2. ประถมศึกษา	≤ 270	271-540	> 540
3. มัธยมศึกษา	≤ 300	301-600	> 600
4. ก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา	≤ 390	391-780	> 780
5. ก่อนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา	≤ 420	421-840	> 840
6. ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา	≤ 570	571-1,140	> 1,140
7. ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา	≤ 690	691-1,380	> 1,380

ที่มา: กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. หน้า 18.

ธงชัย สันติวงษ์ (2534: 194) กล่าวว่า ขนาดขององค์การมีส่วนทำให้การปฏิบัติงานภายในองค์การประสบความสำเร็จได้มากหรือน้อย องค์การมีขนาดใหญ่มีกิจกรรมจะมีซับซ้อนมากขึ้น ประสิทธิภาพอาจลดต่ำลง สอดคล้องกับ กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ (2536: 283) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน พบว่า ขนาดของโรงเรียนเป็นตัวแปรย่อยในปัจจัยด้านโรงเรียนสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน ประทิน วิเศษสุวรรณ (2545: 105) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารศึกษาที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน

ประเภทสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 พบว่า ปัจจัยด้านขนาดโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญ เขตการศึกษา 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขนาดของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการจัดการศึกษาที่มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนของนักเรียน มีผลต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงเรียน จากที่กล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ขนาดของโรงเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้โรงเรียนมีคุณภาพ ได้รับความเชื่อถือจากผู้ปกครอง ตลอดจนมีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้อะไรของผู้เรียน

3. ปัจจัยการบริหารการศึกษา

การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนอกจากหลักสูตรที่สถานศึกษาใช้การเรียนการสอนแล้ว ปัจจัยจำพวกการจัดสภาพแวดล้อม การจัดสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย ตลอดจนการบริหารจัดการด้านทรัพยากรบุคคลก็มีส่วนที่ให้การจัดการศึกษามีคุณภาพได้ ดังที่ ฮอย; และมิสเกล (Hoy; & Miskel. 2001: 192) เดวิส; และโรมัส (Davis; & Thomas. 1989: 81-83) กล่าวว่าปัจจัยคุณลักษณะผู้นำของผู้บริหาร ลักษณะสถานการณ์ของโรงเรียน บรรยากาศองค์การ เป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดประสิทธิผลของโรงเรียน

ในการบริหารโรงเรียนเอกชนให้ประสบความสำเร็จ มีปัจจัยที่สำคัญคือ ปัจจัยระดับโรงเรียนหรือสถานศึกษามีการจัดการศึกษา ตลอดจนการสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมให้น่าเรียน มีอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีการเรียนที่ทันสมัย และปัจจัยระดับครู ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมผู้เรียน ประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ คือ

3.1 การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

การจัดการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอยู่ภายในโรงเรียนให้มีสภาพที่ดี จะส่งผลให้นักเรียนมีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีไปด้วย ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับการจัดสภาพแวดล้อมโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ รายละเอียดของการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ความหมายของสภาพแวดล้อม

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538 : 70) ได้ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สิ่งที่มีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิตและสถานการณ์ต่างๆ ที่บุคคลสร้างขึ้น สิ่งมีชีวิต ได้แก่ มนุษย์ สัตว์ พืช สิ่งไม่มีชีวิต ได้แก่ อาคารสถานที่ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และสถานการณ์ที่บุคคลสร้างขึ้น

กนิษฐา นาวารัตน์ (2540: 101) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม หมายถึง สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน สิ่งก่อสร้าง แสงสว่าง การระบายอากาศ

สิ่งแวดล้อมทางเคมี น้ำดื่ม อาหาร ก๊าซที่เจือปนอยู่ในอากาศ สิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ เช่น พืช แมลง จุลินทรีย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อม

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 37) ได้ให้ความหมายของ สภาพแวดล้อมไว้ว่า สภาพแวดล้อม หมายถึง สรรพสิ่ง ข้อกำหนด กฎเกณฑ์ และกิจกรรมทั้งหลายที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ทั้งเกิดเองธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้นมา แบ่งออกได้เป็น 2 หมวดใหญ่ๆ คือ สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น

จากความหมายที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียน ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน เป็นต้นว่าสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีความสวยงาม ร่มรื่นเป็นระเบียบและมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการและเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย มีสิ่งยั่วยุให้เกิดการเรียนรู้ และไม่มีมลภาวะ

หลักการดำเนินการจัดสภาพแวดล้อม

ชลิต พุทธิรักษา (2539 : 119 – 128) ได้ให้หลักและแนวทางในการจัด สภาพแวดล้อมในโรงเรียนพอสรุปได้ดังนี้

1. อาคารเรียน ห้องเรียน

1.1 อาคารเรียน ควรใช้ทุกฤดู ถูกสุขลักษณะ จำนวนและขนาดของอาคารเรียน พอเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน และต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- 1) ประโยชน์ใช้สอย ไม่มุ่งอาคารสวยงามเป็นใหญ่ แต่มุ่งไปในทางประโยชน์ใช้สอย ที่จะเกิดผลดีต่อการเรียนการสอน ความสะดวกและปลอดภัย
- 2) ดัดแปลงได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นผนังกันห้อง วัสดุ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับตัวอาคาร ต้องแก้ไขเพิ่มเติมได้โดยง่าย มีแสงสว่างพอสมควร
- 3) ขยายโรงเรียนได้สะดวก ต้องคำนึงถึงก่อนสร้างโรงเรียน เพื่อขยายอาคารได้สะดวกทั้งแนวตั้งและแนวนอน
- 4) บรรยากาศเหมือนบ้านสำหรับเด็ก บริเวณโรงเรียนร่มรื่น ผนังทาสีเย็นตา พื้นไม้ลิ้น ใต้เท้าผู้ใช้ได้สะดวก เหมาะสำหรับนักเรียนประถมศึกษา
- 5) ทนทานต่อการใช้งาน เครื่องใช้ไม่สอยต้องแข็งแรง เพราะนักเรียนระดับประถมศึกษา อาจไม่รู้จักรักษา หรือไม่รู้จักรักษา
- 6) โรงเรียนประถมศึกษาควรมีอาคาร เครื่องมือเครื่องใช้ไม่สอยสมบูรณ์ และคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียน

ในทำนองเดียวกัน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2539 : 43) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ของอาคารและการจัดการสภาพแวดล้อมของนักเรียนระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. พื้นที่และอาคาร

- 1.1 ขนาดที่ดินน่าจะเหมาะสมคือ ขนาด 2 ไร่ ต่อ นักเรียน 80 คน
- 1.2 เมื่อสร้างอาคารแล้วต้องเหลือบริเวณว่าง ไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของเนื้อที่ทั้งหมด หากมีบริเวณว่างมากขึ้นเท่าไรจะเป็นการดี
- 1.3 จะต้องจัดรั้ว แสดงขอบเขตที่ชัดเจน หากมีบ่อน้ำควรมีเครื่องป้องกันเด็กตก
- 1.4 แนวถนนต้องแยกจากบริเวณโรงเรียน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุจากรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์
- 1.5 ควรมีท่อระบายน้ำ ออกจากบริเวณอย่างถูกต้อง ไม่ควรปล่อยให้มีน้ำขัง ขึ้นและบริเวณใกล้ที่ใช้น้ำ

2. การจัดห้องเรียน การจัดห้องเรียนระดับประถมศึกษาหากสามารถจัดจำนวน

นักเรียนไม่มากนัก เช่น ห้องละ 25 คน จะเกิดผลดีต่อการเรียนการสอน และเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรม ในห้องเรียนควรมีบริเวณที่เก็บวัสดุ อุปกรณ์ และถ้าสามารถจัดได้ควรมีอ่างล้างมือทุกห้อง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 ข : 2) กล่าวถึงหลักและความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนว่า โรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของเด็ก เด็กจะสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพก็ต่อเมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีความรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย บุคคลสำคัญที่สุดในโรงเรียนที่จะสร้างความรู้สึกที่ดีดังกล่าวคือ ครู หากครูมีความรัก ความเมตตา มีความยุติธรรม และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เด็กๆจะเรียนอย่างมีความสุข นั่นคือ “ความสุขในโรงเรียน”

พิบูล สีสางษ์ (2546 : 28) ให้ความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า สถานการณ์ในปัจจุบันกำลังเกิดวิกฤติทางด้านวัฒนธรรมและศีลธรรม ทำให้เด็กและเยาวชนในวัยเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ อาทิ ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง หนีเรียน ดิตยาเสพติด เล่นการพนัน เที่ยวกลางคืน เป็นโสเภณี เด็ก มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันเหมาะสม ขาดคุณธรรม จริยธรรม และผลการเรียนตกต่ำ เป็นผลมาจากครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่น ขาดการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องและเหมาะสมจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ตลอดจนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่พึงปรารถนาในการนี้กระทรวงศึกษาธิการมีความเชื่อว่า วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา รวมทั้งการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องเป็นปัจจัยสำคัญที่หล่อหลอมความเป็นคนดีมีปัญญา และมีความสุขให้ผู้เรียนได้ตั้งแต่เยาว์วัย จึงได้มอบหมายให้กรมวิชาการ โดยกองการวิจัยทางการศึกษาทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องวัฒนธรรม สภาพแวดล้อม และค่านิยมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ความดีและความสุขของผู้เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า หลักการจัดสภาพแวดล้อม คือการคำนึง การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของโรงเรียนให้มีความเหมาะสม และคำนึงถึง ประโยชน์ใช้สอยให้มากที่สุด

ความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ธเนศ ขำเกิด (2541 : 44) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดบรรยากาศและ สิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียนได้ว่า บรรยากาศของโรงเรียนเป็นสภาวะอันเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนแล้วส่งผลถึงความรู้สึกของบุคคล เมื่อคนประทะกับ สิ่งแวดล้อมแล้วเกิดความรู้สึกที่ดีเรียกว่า บรรยากาศดี โรงเรียนที่มีบรรยากาศที่ดีจะทำให้นักเรียนและ บุคลากรในโรงเรียนเกิดความรู้สึกพอใจ ภูมิใจ อบอุ่นใจ รู้สึกในความเป็นเจ้าของและอยากมาโรงเรียน โรงเรียนที่มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมไม่ดี จะทำให้สมาชิกเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ห่างเหิน เฉยเมย ว้าวเหว และไม่อยากมาโรงเรียน บรรยากาศในโรงเรียนเปรียบเสมือนครูพูดไม่ได้ ที่มีอิทธิพลในการ เสริมสร้างความคิด จิตใจ คุณธรรมต่างๆ อันพึงประสงค์ ได้จากความคาดหวังและความพยายามใน การปรับปรุงแก้ไขด้านการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 ก : 50) กล่าวถึง ความสำคัญของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนว่า การที่โรงเรียนจะจัดการศึกษาได้ดีเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับ ปัจจัยหลายประการ ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งคือการที่ผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้บริหาร ครู กรรมการ สถานศึกษา พ่อแม่ ผู้ปกครอง บุคลากรในชุมชน มีความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักในสิทธิที่เด็ก พึงจะได้รับ เพราะหากบุคลากรที่เกี่ยวข้องตระหนักในสิทธิและประโยชน์สูงสุดที่เด็กจะได้รับแล้ว การ ดำเนินการทุกอย่างในโรงเรียนจะเป็นไปเพื่อพัฒนาเด็ก และเอื้อประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเด็กตาม ศักยภาพ ทั้งการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สะอาด ร่มรื่น สวยงาม ปลอดภัย สภาพแวดล้อม ทางสังคม ซึ่งหมายถึงการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทุกคนมีความเอื้ออาทร เห็นอกเห็นใจและพยายาม ปรับตัวเข้าหากัน หาแนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสม เกิดประโยชน์กันทุกฝ่าย การจัดการเรียนรู้ที่เปิด โอกาสให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ตนเอง วางแผน ออกแบบการเรียนรู้ของตนเอง ร่วม กิจกรรม ร่วมประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง และหาแนวทางปรับปรุงตนเองให้พัฒนาเต็มศักยภาพ การเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัด และการที่โรงเรียนหา แนวทางที่เหมาะสมจัดทำโครงการรองรับตอบสนองความต้องการ และแก้ปัญหาของเด็กได้อย่าง เหมาะสม นอกจากนี้ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการในด้านสภาพแวดล้อม ในโรงเรียนไว้ดังนี้

1. พัฒนาปรับปรุงสถานศึกษาให้มีความพร้อมในทุกด้าน ทั้งในด้านสภาพแวดล้อม ทั่วไป ให้สะอาดร่มรื่น สวยงาม น่าอยู่ มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

2. พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นแหล่งที่จะศึกษาหาความรู้ โดยปรับปรุงห้องสมุด ห้องปฏิบัติการเรียนในวิชาต่างๆ ให้มีความสมบูรณ์ พร้อมทั้งใช้ทั้งภายในสถานศึกษาและให้บุคลากรภายนอก

เชิดชู กาพิวงศ์ (2545 : 14) กล่าวถึงแนวคิดและความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนว่า โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่จัดมวลประสบการณ์แก่นักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อนำประสบการณ์เหล่านั้นไปพัฒนาตนเองในอนาคต แต่จะอย่างไรให้เด็กชอบมาโรงเรียน เป็นคนใฝ่รู้ มีความรู้ลึกซึ้งสนุกสนาน มีเจตคติที่ดีต่อโรงเรียน การที่โรงเรียนจะได้รับการตอบสนองจากนักเรียน โรงเรียนต้องดำเนินการสร้างแรงจูงใจต่อนักเรียน ให้เกิดความคิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษาดังกล่าว แนวทางในการจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนการสอน โรงเรียนต้องดำเนินการพัฒนาสิ่งแวดล้อมต่างๆ ให้มีผลต่อการเรียนรู้ สามารถปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงเพศและวัยของผู้เรียน

จากแนวคิดและหลักความสำคัญที่ได้กล่าวถึงในด้านการจัดสภาพแวดล้อมในองค์กร โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่จะต้องเสริมสร้างผู้เรียนได้รับโอกาสอันพึงที่จะควรได้รับในการพัฒนาศักยภาพตามวัย การพัฒนาองค์กรหรือโรงเรียน สภาพแวดล้อมที่ดีจึงเป็นส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งที่จะส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ มีความปลอดภัย มีแรงจูงใจและเกิดความสุข ความเต็มใจในการแสวงหาความรู้

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการเรียนของนักเรียน

กรมวิชาการ (2546 : 72 – 73) กล่าวถึงความสัมพันธ์สภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับพัฒนาการของผู้เรียนวัยประถมศึกษา (6 – 12 ปี) ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนวัยประถมศึกษาเป็นวัยที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ ของผู้เรียน บางครั้งจึงเรียกวัยนี้ว่า วัยเรียน (School Age) การเข้าเรียนของเด็กวัยนี้ถือว่าการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในชีวิต เพราะผู้เรียนต้องปรับตัวมาก สังคมจะกว้างขึ้น หากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างถูกต้องและเหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนมีการปรับตัวที่ดีขึ้น การที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับพัฒนาการของผู้เรียนในช่วงวัยประถมศึกษานี้ ครูประจำชั้นและครูที่ปรึกษาควรรู้และเข้าใจพัฒนาการของผู้เรียน รวมทั้งหาวิธีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดความภูมิใจ และมีกำลังใจที่จะเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ผู้เรียนวัยประถมศึกษา เป็นวัยที่ต้องเรียนรู้การปรับตัวให้เข้ากับประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ในสถานศึกษา เช่น ครู เพื่อน สถานที่ บทเรียน กฎระเบียบต่างๆ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การจัดสภาพแวดล้อม หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียน ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน เป็นต้นว่าสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีความสวยงาม ร่มรื่นเป็นระเบียบและมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการและเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยให้มากที่สุด สภาพแวดล้อมที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้

3.2 การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยในการเรียนการสอน

ปัจจุบันคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทและมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้อย่างแพร่หลายในทุกวงการไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม บันเทิง ตลอดจนด้านธุรกิจต่างๆ คอมพิวเตอร์ช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ดังนั้นในปัจจุบันจึงได้มีผู้ให้ความสนใจที่จะศึกษา หรือทำความเข้าใจเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากขึ้น ดังนั้นแวดวงการศึกษาของประเทศไทยจึงตระหนักถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อทดแทนครูสอนที่ขาดแคลน

สรุปได้ว่า การนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษานั้นสามารถใช้ได้ในหลายลักษณะ เช่น นำเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน การนำไปใช้ในการเตรียมการสอน การนำไปประเมินผลการสอน และการเรียนรู้ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ยังก่อให้เกิดความกระตือรือร้น ในการเรียนรู้เพราะผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้นอีกด้วย

ความหมายของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์ (Computer) เป็นสิ่งผลิตภัณฑ์ที่สำคัญที่สุดที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ในด้านความสะดวก รวดเร็ว ค้นหา เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารโดยอัตโนมัติ เครื่องคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยแบ่งเบาภาระงานของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถคำนวณงานที่สลับซับซ้อน แก้ไขปัญหาทางวิทยาศาสตร์ งานด้านธุรกิจ ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลาย เพราะว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ รวดเร็ว และสามารถเก็บข้อมูลไว้ได้จำนวนมาก รวมทั้งจะทำการประมวลผลตามชุดคำสั่งโดยอัตโนมัติ

เนื่องจากเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นนวัตกรรมสมัยใหม่ที่มีความนิยมสูงสุด ดังนั้นการนิยามความหมายจึงขึ้นอยู่กับผู้ใช้ ดังต่อไปนี้

คำว่า Computer มาจากภาษาละตินว่า Computare ซึ่งหมายถึง การนับ หรือการคำนวณ หรืออีกแนวหนึ่งว่า เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถจดจำข้อมูลและคำสั่งจากผู้ใช้ เพื่อนำไปประมวลผลข้อมูลให้ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ หรืออาจสรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์คือ เครื่องมือที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น เพื่อนำมาใช้งานที่สลับซับซ้อนหรืองานที่มีปริมาณมากๆ ให้เสร็จด้วยความถูกต้อง ภายในระยะเวลาอันสั้น (มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2549 : ออนไลน์)

คอมพิวเตอร์คืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ที่ทำงานตามชุดสั่งอย่างอัตโนมัติโดยจะทำการคำนวณ เปรียบเทียบทางตรรกะกับข้อมูลและให้ผลลัพธ์ออกมาตามต้องการ (สามเสนวิทยาลัย. 2549 : ออนไลน์)

คอมพิวเตอร์ (Computer) หมายถึง อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic device) ที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับข้อมูล (Data) ทั้งตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์อื่นที่ใช้แทนความหมายในสิ่งต่าง ๆ โดยปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมของชุดคำสั่งที่อยู่ในหน่วยความจำของคอมพิวเตอร์เอง เพื่อทำการคำนวณและแสดงผลหรือออกทางอุปกรณ์แสดงผล โดยที่ผลลัพธ์เหล่านี้จัดว่าเป็นข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลและเรียบเรียงแล้ว จะเรียกผลลัพธ์นี้ว่า "สารสนเทศ (Information)" (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. 2549 : 13)

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์ (Computer) คือเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถจัดการกับสัญลักษณ์ต่าง ๆ ด้วยความเร็วสูงโดยปฏิบัติตามขั้นตอนของโปรแกรม สามารถประมวลผลที่เป็นตัวเลข ตัวอักษร และภาพต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วตามลักษณะโปรแกรมที่ใช้ สามารถเก็บบันทึกสารสนเทศได้จำนวนมาก และแสดงผลหรือออกทางจอภาพ เครื่องพิมพ์ และอื่น ๆ ได้หลายลักษณะ

ลักษณะสำคัญของเครื่องคอมพิวเตอร์

1. มีความเร็ว (Speed) ระบบการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้อย่างรวดเร็วมาก
2. มีความจำ (Memory) คอมพิวเตอร์มีหน่วยความจำ ซึ่งสามารถบันทึกข้อมูล คำสั่ง และผลลัพธ์ต่างๆ ได้
3. ทำงานได้อัตโนมัติ (Automatic) เนื่องจากคอมพิวเตอร์มีความจำที่สามารถบันทึกโปรแกรมและข้อมูลไว้ได้ จึงทำให้การทำงานทำโดยอัตโนมัติได้ซึ่งผู้ใช้สามารถสั่งไว้ล่วงหน้าได้ โดยทำการป้อนโปรแกรมและข้อมูลเข้าไปไว้ในหน่วยความจำของเครื่องคอมพิวเตอร์
4. มีความสามารถในการเปรียบเทียบ (Comparability) เนื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์มีหน่วยความจำและ ตรรกะ ซึ่งนอกจากทำการคำนวณได้แล้วยังสามารถทำงานการเปรียบเทียบข้อมูลได้ด้วย เช่น การเรียงลำดับข้อมูล การทำงานซ้ำ ๆ กัน การทำงานตามเงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งสามารถช่วยผ่อนแรงมนุษย์ได้มาก (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. 2549 : 13)

บทบาทเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน

นอกจากคอมพิวเตอร์แล้วที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการศึกษาในยุคปัจจุบัน อินเทอร์เน็ต หรือที่รู้จักกันในนามโลกเวิวแวกซ์ที่สามารถทำให้ผู้คนรับผู้สภาพแวดล้อมต่างๆ ทั่วโลก ดังนั้นเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์จึงมีบทบาทต่อการศึกษา ดังนี้ (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. 2549 : 14)

1. การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อทบทวนบทเรียน (Tutor) บางรายวิชาเราสามารถให้

คอมพิวเตอร์ช่วยในการทบทวนบทเรียนได้ ในโปรแกรมทบทวนบทเรียนคอมพิวเตอร์จะเสนอสิ่งเร้า อาจจะเป็นข้อความ คำถาม รูปภาพหรือกราฟิก และอื่นๆ ที่เร้าให้ผู้เรียนตอบสนองและมีการ ประเมินผล

2. การใช้เป็นเครื่องมือ (Tool) คอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในฐานะที่เป็นเครื่องมือ ในการเรียนได้ เช่น ใช้ในการคำนวณ การประมวลผลข้อมูล การวิเคราะห์ทางสถิติ และการสร้างกราฟ จากข้อมูล เป็นต้น

3. ใช้เป็นเครื่องฝึก (Tutee) การใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องฝึกจะทำให้ครูและผู้เรียนได้ เรียนรู้และมีประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์ รวมทั้งได้เรียนรู้ถึงการสร้างโปรแกรม หรือการ ประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ได้โดยตรง

นอกจากนั้นคอมพิวเตอร์ยังมีบทบาทในกิจกรรมต่างๆ ที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอน คือ

1. งานบริหาร (Administrative Application)
2. งานหลักสูตร (Curriculum Application)
3. งานห้องสมุด (Library Application)
4. งานพัฒนาวิชาชีพ (Professional development Application)
5. งานวิจัย (Research application)
6. งานแนะแนวและบริการพิเศษ (Guidance and Special Service Application)
7. งานทดสอบ (Testing Application)
8. สื่อการสอน (Instructional Aids Application)
9. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction)

รูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์

การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนอาจมีหลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบและประเภทของ บทเรียน บทเรียน คอมพิวเตอร์มีอยู่หลายรูปแบบ ที่สำคัญได้แก่ (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

2549 : 15)

- 1.แบบบทเรียนโปรแกรม
2. แบบปัญญาประดิษฐ์
3. แบบสถานการณ์จำลอง
- 4.แบบใช้เป็นเครื่องมือ

ประเภทของบทเรียนคอมพิวเตอร์

บทเรียนคอมพิวเตอร์มีหลายรูปแบบด้วยกัน ซึ่งทำให้สามารถจัดประเภทของบทเรียนคอมพิวเตอร์ได้เป็น 5 ประเภท คือ (สามเสนวิทยาลัย. 2549 : ออนไลน์)

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์แบบศึกษาทบทวน (Tutorials) บทเรียนประเภทนี้ เป็นรูปแบบของบทเรียนช่วยสอนด้วยคอมพิวเตอร์ที่มีผู้พัฒนากันมากที่สุด ประมาณกันว่ามากกว่าร้อยละ 80 ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ทั่วโลกจะเป็นประเภทนี้เนื่องจากมีพื้นฐานการพัฒนาขึ้นจากความเชื่อที่ว่า คอมพิวเตอร์น่าจะเป็นสื่อประเภทอุปกรณ์ที่ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพใกล้เคียงกับการเรียนจากชั้นเรียน กล่าวโดยสรุปก็คือ น่าจะใช้แทนครูได้ในหลายๆ หมวดวิชา แนวคิดตรงนี้มีพื้นฐานในมุมกว้างว่า การเรียนการสอนนั้นไม่ได้จำกัดอยู่แต่ในโรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออุดมศึกษาเท่านั้น แต่ยังขยายกว้างไปถึงการฝึกอบรม (Training) ในระดับและสาขาอาชีพต่างๆ ซึ่งอาจผสมผสานการสอน การเรียนรู้และการฝึกฝนด้วยตนเองในหลายๆ รูปแบบ และบทเรียนคอมพิวเตอร์แบบศึกษาทบทวน ก็อาจเป็นวิธีการหนึ่งที่เข้าไปมีบทบาทได้การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์แบบศึกษาทบทวนในระบบการศึกษาปกติ โดยมีพื้นฐานแนวความคิดที่จะใช้สอนแทนครูทั้งในห้องเรียน และสอนเสริมนอกเวลาเรียนนั้น ยังเป็นปัญหาที่ต้องใช้เวลาวิเคราะห์กันอีกระยะหนึ่ง ประเด็นไม่อยู่ที่ว่าจะทำให้จำนวนครูลดลง หรือขาดบทบาทสำคัญในความเป็นครู แต่จะอยู่ที่ความเชื่อในส่วนของผู้อื่นอีกจำนวนมาก ที่เชื่อว่าไม่มีสื่อชนิดใดในโลกที่จะถ่ายทอดความรู้ ความคิด เจตคติ และทักษะได้ดีเท่ากับมนุษย์ด้วยกันเอง ซึ่งหมายถึงครูนั่นเอง ปัญหาการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์แบบศึกษาทบทวน เพื่อสอนแทนครูดังกล่าว ยังรวมไปถึงความพร้อมในด้านงบประมาณ โครงสร้างของระบบการศึกษา รวมทั้งปัญหาเฉพาะด้านของแต่ละแห่ง แม้จะมีปัญหายู่มาก แต่จากความเชื่อในการพัฒนาการด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ไม่มีวันสิ้นสุด ทำให้นักคอมพิวเตอร์การศึกษาเชื่อว่า มีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในอนาคต ที่จะใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์แบบนี้ เพื่อสอนเสริมสอนกึ่งทบทวน หรือเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ล่วงหน้า ก่อนการเรียนในชั้นเรียนปกติ ผู้เรียนอาจเรียนด้วยความสมัครใจ หรืออาจเป็นมอบหมายงานจากผู้สอนในหรือนอกเวลาเรียนปกติ ตามแต่กรณี

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์แบบฝึกและปฏิบัติ (Drill and Practice) (สามเสนวิทยาลัย. 2549 : ออนไลน์) บทเรียนคอมพิวเตอร์ รูปแบบที่สองนี้ เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีผู้พัฒนากันมาก รองลงมาจากประเภทแรก ออกแบบขึ้นเพื่อฝึกทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว รูปแบบจะเป็นการผสมผสานการทบทวนแนวความคิดหลัก และการฝึกฝนในรูปแบบของการทดสอบ บทเรียนที่พบส่วนมากจะเป็นบทเรียนด้านภาษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งลักษณะของเนื้อหาจะเน้นด้านความรู้ (Knowledge) เป็นส่วนมาก จึงไม่เน้นส่วนประกอบหลักของการเรียนรู้ที่จะต้องมียอดประกอบหลายๆ ด้าน เช่น การนำเสนอเนื้อหาอย่างเป็นระบบตามลำดับขั้น การเสริมแรง การตรวจปรับเนื้อหา สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนและอื่นๆ แต่จะเน้นเฉพาะจุดที่แบบฝึกหัดหรือแบบฝึก

ทบทวนความรู้เนื้อหามากกว่า ดังนั้น บทเรียนช่วยสอนประเภทนี้ จึงมักจะต้องใช้ควบคู่กับกิจกรรม
 อื่นๆ เช่น ใช้ควบคู่กับการเรียนการสอนปกติในห้องเรียน การให้แบบฝึกหัดเพิ่มเติมในการเรียน
 เสริม เป็นต้น ซึ่งแตกต่างจากรูปแบบแรกที่เป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ในตัวเองสามารถใช้ในการเรียนการ
 สอนได้ทั้งในและนอกห้องเรียน

3. บทเรียนคอมพิวเตอร์แบบสร้างสถานการณ์จำลอง (Simulation) บทเรียน
 คอมพิวเตอร์แบบนี้ จะออกแบบเพื่อเสนอเนื้อหาใหม่ หรือใช้เพื่อทบทวนหรือสอนเสริมในสิ่งที่ผู้เรียน
 เรียนหรือทดลองไปแล้ว โดยเน้นรูปแบบการสร้างสถานการณ์ การจำลองสถานการณ์จริง ลำดับขั้น
 เหตุการณ์ต่างๆ และเนื้อหาอื่นๆ ที่มีลำดับการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง เป็นสิ่งที่เข้าใจยากไม่
 สามารถมองเห็นได้ ต้องอาศัยการจินตนาการเข้าช่วย ชับซ้อน หรืออันตรายที่จะไปศึกษาในเหตุการณ์
 จริง ตัวอย่างเช่น อวัยวะภายในร่างกายมนุษย์ โครงสร้างของอะตอม การเกิดปฏิกิริยาทางเคมี
 หลักการทำงานของมอเตอร์ไฟฟ้า และอื่นๆ ซึ่งไม่ได้จำกัดเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 เท่านั้น แต่ในด้านธุรกิจสังคมก็สามารถประยุกต์ได้ เช่น การสร้างสถานการณ์ซื้อขายเพื่อเรียนรู้หรือ
 ทบทวนการควบคุมคุณภาพ การสร้างสถานการณ์ในรูปแบบของบทบาทสมมติ (Role Play) เพื่อสอน
 หรือทบทวนเรื่องธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น บทเรียนคอมพิวเตอร์ประเภทนี้มีจำนวนน้อยมาก
 เนื่องจากความยากในการออกแบบจำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้เรื่องที่ทำอย่างดี สามารถจำแนกเป็น
 ลำดับขั้นการเปลี่ยนแปลงได้อีกทั้งอาจจะต้องใช้คณิตศาสตร์ขั้นสูงเพื่อเปลี่ยนแปลงเนื้อหาแต่ละส่วน
 นั้นให้สามารถนำเสนอในรูปแบบที่ง่ายขึ้น เช่น แสดงเป็นกราฟ (สามเสนวิทยาลัย. 2549 : ออนไลน์)

4. บทเรียนคอมพิวเตอร์แบบเกมการสอน (Game) (สามเสนวิทยาลัย. 2549 :
 ออนไลน์) บทเรียนคอมพิวเตอร์ลักษณะนี้ พัฒนาจากแนวความคิดและทฤษฎีทางการเสริมแรง
 (Reinforcement Theory) บนพื้นฐานการค้นพบว่า ความต้องการในการเรียนรู้ซึ่งเกิดจากแรงจูงใจ
 ภายใน (Intrinsic Motivation) เช่น ความสนุกสนานจะให้ผลดีต่อการเรียนรู้และความคงทนในการจำ
 ดีกว่าการเรียนรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) วัตถุประสงค์ของบทเรียนประเภท
 นี้ผลิตเพื่อฝึกและทบทวนเนื้อหา แนวคิดและทักษะที่ได้เรียนไปแล้วคล้ายกับแบบ Drill and Practice
 แต่เปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอให้สนุก ตื่นเต้นขึ้น โดยมีหลักการพัฒนาว่าบทเรียนแบบเกมการสอนที่ดี
 ควรต้องท้าทาย กระตุ้นจินตนาการเพื่อฝัน และกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นบทเรียนคอมพิวเตอร์
 แบบเกมการสอนจึงเหมาะสำหรับผู้เรียนในระดับต่ำๆ มากกว่าระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนระดับต่ำ
 เช่น ระดับอนุบาล จำเป็นต้องมีการกระตุ้นด้วยสีสันแสงเสียงที่ก่อให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น จึง
 เหมาะสำหรับเนื้อหาต่างๆ ไป เช่น เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษแขวนคอ เกมทายตัวเลข เป็นต้น ส่วนใน
 ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นจะมุ่งที่ความเพลิดเพลินเป็นหลัก เช่น เกมไพ่ Poker เป็นต้น

5. บทเรียนคอมพิวเตอร์แบบใช้ทดสอบ (Test) บทเรียนคอมพิวเตอร์ประเภทนี้ เป็น

รูปแบบที่ผลิตง่ายกว่าแบบอื่น ความมุ่งหมายหลักก็เพื่อทดสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียน การสอบดังกล่าวอาจเป็นการสอบก่อนการเรียน (Pre-Test) หรือหลังการเรียน (Post-Test) หรือทั้งก่อนและหลังการเรียนแล้วแต่การออกแบบถ้าเป็นโครงสร้างที่ใหญ่ขึ้น ข้อสอบต่างๆ อาจถูกเก็บในรูปแบบของคลังข้อสอบ (Item Bank) เพื่อสะดวกต่อการสุ่มมาใช้ ลักษณะของข้อสอบดังกล่าวนี้จะอยู่ในรูปแบบที่คอมพิวเตอร์สามารถประเมินถูก-ผิดได้ เช่น แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) หรือแบบถูก-ผิด (True-False) การตั้งคำถามอาจผสมผสานวิธีการผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์แบบสร้างสถานการณ์จำลองเข้าร่วมด้วยก็ได้

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ สามารถสรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ ที่ได้พัฒนาขึ้นมาใช้อย่างกว้างๆ แต่ละรูปแบบก็มีจุดเด่นไปคนละด้าน อย่างไรก็ตามถ้าจะกล่าวถึงเทคนิคการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ นักคอมพิวเตอร์การศึกษาส่วนมากจะนึกถึงบทเรียนแบบศึกษาทบทวน (Tutorials) เพราะโดยหลักการแล้ว บทเรียนแบบนี้จะมีการประยุกต์เทคนิคและหลักการของบทเรียนอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นแบบฝึกทบทวนแบบสร้างสถานการณ์จำลอง แบบเกมการศึกษาหรือใช้แบบทดสอบเข้ามารวมอยู่ด้วยกันตามความเหมาะสม โดยอยู่ภายใต้พื้นฐานของธรรมชาติของเนื้อหาที่จะผลิต ทั้งนี้เนื่องจากความยากง่ายของเนื้อหาและระดับความรู้ของผู้เรียนก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่จะต้องพิจารณาเลือกรูปแบบของบทเรียนที่จะผลิต

การจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่าย

ในการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่าย มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน
2. การวิเคราะห์ผู้เรียน
3. การออกแบบเนื้อหารายวิชา
 - 3.1 เนื้อหาตามหลักสูตรและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
 - 3.2 จัดลำดับเนื้อหา จำแนกหัวข้อ
 - 3.3 กำหนดระยะเวลาและตารางการศึกษาในแต่ละหัวข้อ
 - 3.4 กำหนดวิธีการศึกษา
 - 3.5 กำหนดสื่อที่ใช้ประกอบการศึกษาในแต่ละหัวข้อ
 - 3.6 กำหนดวิธีการประเมินผล
 - 3.7 กำหนดความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียน
 - 3.8 สร้างประมวลรายวิชา
4. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ต
5. การเตรียมความพร้อมสิ่งแวดล้อมการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ตได้แก่

- 5.1 สำรวจแหล่งทรัพยากรสนับสนุน ที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงได้
- 5.2 กำหนดสถานที่และอุปกรณ์ที่ให้บริการและใช้ติดต่อทางอินเทอร์เน็ต
- 5.3 สร้างเว็บเพจเนื้อหาความรู้ตามหัวข้อของการเรียนการสอนรายสัปดาห์
- 5.4 สร้างแฟ้มข้อมูลเนื้อหาวิชา สำหรับการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล
6. การปฐมนิเทศผู้เรียน ได้แก่
 - 6.1 แจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวิธีการเรียนการสอน
 - 6.2 สำรวจความพร้อม และเตรียมความพร้อมของผู้เรียน
7. จัดการเรียนการสอนตามแบบที่กำหนดไว้โดย
 - 7.1 การให้ข้อความสร้างความสนใจที่อาจเป็นภาพกราฟิก ภาพการเคลื่อนไหว
 - 7.2 แจ้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของรายวิชา หรือหัวข้อในแต่ละสัปดาห์
 - 7.3 สรุปทบทวนความรู้เดิม หรือโยงไปหัวข้อที่ศึกษาแล้ว
 - 7.4 เสนอสาระของหัวข้อต่อไป
 - 7.5 เสนอแนะแนวทางการเรียนรู้
 - 7.6 เสนอกิจกรรม
 - 7.7 ผู้เรียนทำกิจกรรมศึกษา ทำแบบฝึกหัดส่งทั้งทางเอกสารและเว็บเพจ
 - 7.8 ผู้สอนตรวจผลงานของผู้เรียน ส่งคะแนนและข้อมูลย้อนกลับเข้าสู่เว็บเพจ
ประวัติผู้เรียน
8. การประเมินผล
 - 8.1 การแจ้งล่วงหน้า (Notices)
 - 8.2 การนำเสนอ (Presentations)
 - 8.3 การอภิปรายปกติ (Formal Discussions)
 - 8.4 การใช้คำถามโดยรอคำตอบ (Questioning)
 - 8.5 การระดมสมอง (Brainstorms)
 - 8.6 การกำหนดสภาพงาน (Task Setting)
 - 8.7 แบบฝึกหัด (Class Quizzes)
 - 8.8 การอภิปรายรายคุณะบบหรือการศึกษาเป็นกลุ่ม

จากข้อมูลเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า สื่อเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้ใช้ หรือ ผู้เรียน เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างง่าย สะดวก และรวดเร็ว โดยเฉพาะในการเรียนการสอน นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นในการเรียน สนุกกับการเรียน สามารถทบทวนบทเรียนได้โดยไม่ต้องท่องจำ เลือกสรุปบทเรียนได้รวดเร็ว มีอิสระเสรีในการเรียนรู้และค้นหา

ข้อมูล ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ได้ สื่อคอมพิวเตอร์จึงถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างหนึ่งในโรงเรียน เพราะจะทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่กว้างไกล เหมาะสม และทันสมัย

3.3 กำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา

สำหรับการกำหนดครูผู้สอนให้ตรงกับวิชาที่สอนนั้น จะต้องคำนึงถึงความพร้อมสถานศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนนั้นได้รับผลการศึกษาเท่าที่ความสามารถผู้เรียนจะอำนวยได้ การเลือกคนให้เหมาะกับความสามารถของคนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง ดังนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดครูเข้าสอนดังนี้

อมรา เล็กเริงสันธุ์ (2537 : 206 – 207) ได้กล่าวถึง การจัดครูเข้าสอนว่ามีความสำคัญและมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องจะได้ตระหนักถึงความและจัดครูเข้าสอน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมที่สุด ดังคำกล่าวที่ว่า ‘Put the right man on the right job’ และกล่าวเพิ่มเติมว่าฝ่ายวิชาการควรจะได้สำรวจความพร้อมของโรงเรียนได้แก่

1. โรงเรียนมีอัตรากำลังครูเท่าใดเป็นไปตามเกณฑ์คณะกรรมการข้าราชการครูหรือไม่
2. ครูมีวุฒิการศึกษาอะไร มีความถนัดหรือมีความสามารถที่จะสอนวิชาใดบ้าง

โดยผู้บริหารโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณาจัดครูเข้าสอน อาจพิจารณาจัดเป็น

2 รูปแบบ ได้แก่

1. การจัดครูเข้าสอนตามแนวดิ่ง คือ การจัดครูเข้าสอนในวิชาใดวิชาหนึ่งหลายระดับชั้น
2. การจัดครูเข้าสอนตามแนวนอน คือ การจัดครูคนหนึ่งสอนวิชาใดวิชาหนึ่งในระดับ

เดียวกัน

เวช มงคล (2537 : 82 – 83) ได้กล่าวถึง การนำศักยภาพของบุคลากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ได้แก่ โรงเรียนจะต้องมอบหมายงานได้ตรงกับความสามารถและความต้องการของบุคลากร และรองลงมา ได้แก่ การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรใช้ความรู้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่

สุภาพ หงษ์ทอง (2540 : 91) ได้กล่าวถึงการจัดครูเข้าสอนว่า การจัดครูเข้าสอน สำหรับผู้บริหารการจัดครูสอน คือ ให้ทุกคนพิจารณาเข้าสู่สายงานด้วยความสมัครใจ พิจารณาถึงความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และสามารถปรับเปลี่ยนได้ด้วยเหตุผล เพื่อที่จะให้ทุกคนได้งานที่ตนถนัดและพอใจ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2540 : 30) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดบุคคลเข้าทำงานหรือการจัดบุคลากรเข้าสอนเป็นการบริหารในเชิงรุก เพราะในการเลือกบุคลากรได้มาโดยการสัมภาษณ์ การทดสอบ การ

คัดเลือก การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การพัฒนา การบำรุงรักษา การประเมินผล การให้รางวัล วินัย การเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้ายงาน ถ้าผู้บริหารมีกลยุทธ์จะสามารถบริหารในเชิงรุกได้

จากที่นักการศึกษากล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า การจัดครูเข้าสอนหรือการกำหนดครู จะต้องคำนึงถึงความรู้ที่สอน ทักษะ ทักษะ ความเข้าใจผู้อื่น และการทำงานเป็นทีมจะเป็นตัวแปรที่สำคัญไปสู่การสอนที่มีคุณภาพ และครูผู้สอนแต่ละวิชา ต้องมีวุฒิการศึกษามีความถนัดในแต่ละสาขาวิชาที่ได้รับมอบหมาย ให้รับผิดชอบในการสอน เมื่อครูมีความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนก็จะสามารถถ่ายทอดวิชาความรู้ให้นักเรียนได้ถูกต้อง ชัดเจนไม่ผิดพลาด ซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

4. หลักการแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้

พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ เป็นลักษณะที่แสดงออกหรือการปฏิบัติที่มีต่อการเรียนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนที่แสดงออกให้เห็นถึงความกระตือรือร้น ความสนใจ ความสามารถในการรู้จักวางแผน และการกำหนดวิธีการเรียนในขณะที่เรียนในห้องเรียน

พฤติกรรมกรรมการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนย่อมมีความสัมพันธ์กับความสนใจใฝ่รู้ และเอาใจใส่ต่อบทเรียน การเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู ตลอดจนนักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สมิท (Smith. 1992: 21) กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียน เป็นการสร้างคุณลักษณะประจำตัวบ่งถึงการสร้างนิสัย ความรับผิดชอบเอาใจใส่ในการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง กลายเป็นนิสัย สอดคล้องกับ แอนเดอร์สัน (Anderson. 1994: 380) กล่าวว่า ความเอาใจใส่ต่อการเรียน การตั้งใจเรียน มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับผู้เรียน ตลอดจนถึงความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนของครู และประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากครู จากโรงเรียน และเพื่อนร่วมเรียน สอดคล้องกับที่ เซงกี (สุพาณี สอนชื่อ. 2543 : 71; อ้างอิงจาก Peter Senge. 1990 : 15) กล่าวว่า ความตั้งใจเรียนเป็นด้านประการสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ดี การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นในลักษณะการเรียนรู้เป็นทีม รวมทั้งการแก้ปัญหาในขณะที่เรียนร่วมกับเพื่อนในห้องซึ่งไม่สร้างปัญหาให้ครูผู้สอนต้องลำบากใจ ไม่เกิดการทะเลาะกัน การใจลอยจะไม่เกิดขึ้น ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และปัจจัยที่สำคัญคือต้องไม่กดดันผู้เรียน แต่ให้ผู้เรียนเกิดความคิดเอง มีความตั้งใจที่จะเรียนรู้สูงขึ้น

ในงานวิจัยนี้ จะศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนใน 4 ด้าน คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง การเรียนรู้เป็นทีม การแก้ปัญหาร่วมกัน ความตั้งใจเรียน ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำเสนอสาระสำคัญพอสังเขปต่อไป

5. พฤติกรรมการเรียนรู้

5.1 ความเชื่อมั่นในตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพของบุคคล มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมเป็นอย่างยิ่ง ได้มีผู้กล่าวถึงความเชื่อมั่นในตนเอง ดังนี้

ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง

พิสณฑ์ คงรักษา (2536 : 5) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองว่า หมายถึง คุณลักษณะในตนเองของบุคคลอันแสดงให้เห็นด้วยความกล้าในการคิด การพูด การกระทำ มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีเหตุผล มีความรอบคอบ มีความคิดริเริ่ม มีจุดมุ่งหมายในชีวิต และไม่ทอดทิ้งในการแสวงหาแนวทาง ในการกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

วัฒนา พัฒนพงศ์ (2536 : 9) ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองว่า หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในที่มีผลจากลักษณะนิสัยของบุคคลที่เกิดขึ้นทางกาย ทางจิตใจ และทางอารมณ์

กิตติณา พละวัตร (2539 : 9) ได้กล่าวถึง ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองว่า ความกล้าของบุคคลที่จะเผชิญต่อเหตุการณ์ต่างๆ และกระทำการใดๆ ให้สำเร็จตามที่ได้ตั้งใจไว้ แม้จะมีอุปสรรคมาขัดขวางก็ไม่ทอดทิ้ง ยังคงตั้งใจกระทำสิ่งนั้นๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

ช่อระย้า แสนมีมา (2542 : 11) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองว่า หมายถึง การที่บุคคลมีความมั่นใจตนเองว่า ตนเองมีความสามารถที่จะคิด พูด หรือกระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใด ให้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยบุคคลนั้นมีความพึงพอใจ ความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง ทั้งด้านการคิด การพูด และการกระทำว่าถูกต้อง และสังคมยอมรับ

วนิดา ป้อมสุวรรณ (2542 : 24) ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองว่า หมายถึง คุณลักษณะในตนเองของบุคคลอันแสดงให้เห็นได้ด้วยการคิด การพูด การกระทำ การกล้าเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น และไม่ทอดทิ้งกับอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้น

จากความหมายดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความมั่นใจ มีความกล้าที่จะทำสิ่งต่างๆ ที่ตนตั้งใจไว้ให้ประสบผลสำเร็จ ถึงแม้จะมีอุปสรรคก็ไม่ย่อท้อ ยังคงตั้งใจกระทำสิ่งนั้นๆ โดยมีความมั่นใจว่าสามารถทำให้ประสบผลสำเร็จได้

ความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเอง

กิตติณา พละวัตร (2539 : 10) ได้สรุปความสำคัญของความเชื่อมั่นในตนเอง ว่า เป็นบุคลิกอย่างหนึ่งที่ควรส่งเสริมสร้างให้เกิดขึ้นกับทุกคน เพราะจะทำให้บุคคลเป็นตัวของตัวเอง มี

ความคิดก้าวหน้า มองโลกในแง่ดี กล้าแสดงออกในทางที่ถูก มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน ร่วมกับผู้อื่นได้ ตลอดจนการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ

ซอร์ธ่า แชนมีมา (2542 : 12) ได้สรุปความเชื่อมั่นในตนเองว่า มีความสำคัญต่อทุกคน เพราะความเชื่อมั่นในตนเอง จะเป็นตัวกำหนดแนวทางในการดำเนินชีวิตว่า ตนเองจะประสบความสำเร็จในการคิดการพูด และการกระทำเพียงใด ความเชื่อมั่นในตนเองนั้นมีทั้งคุณและโทษ ดังนั้นจะต้องเป็นความเชื่อมั่นในตนเองที่สังคมยอมรับด้วย และความเชื่อมั่นในตนเองสามารถเสริมสร้างให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลได้

จากข้อความดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสำคัญต่อบุคคล เป็นบุคลิกภาพที่ควรเสริมสร้างให้เกิดขึ้นกับทุกคน เพราะจะทำให้บุคคลนั้นมีความเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดก้าวหน้า กล้าแสดงออกในสิ่งที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และผู้อื่นสามารถประสบความสำเร็จในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม ตลอดจนสามารถตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

ถ้าสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ก็จะทำให้เด็กนั้นมีความสุข เด็กก็จะมีเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี ถ้าสภาพแวดล้อมรอบตัวทำให้เด็กขาดความสุข เด็กก็จะมีความเครียด เกิดความวิตกกังวลสูง ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และมองโลกในแง่ร้าย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544: 7-8) ดังนั้นบุคคลผู้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กก็คือ ผู้ที่มีส่วนในการสร้างประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมให้กับเด็ก ซึ่งได้แก่ พ่อแม่ ผู้ใกล้ชิด ครู เพื่อน และบุคคลที่เด็กรู้จัก

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (กาญจนา สุวรรณธาร. 2537: 38; อ้างอิงจาก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2524: 38-0) ได้เสนอแนะว่า ความเชื่อในตนเองจะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม บุคคลผู้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก คือ พ่อ แม่ ครู บุคคลเหล่านี้เป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมให้เด็กเป็นอย่างมาก ดังนั้น สิ่งแวดล้อมทางบ้าน สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน และ สิ่งแวดล้อมทางสังคม จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง

สุมาลี วงศ์ปลูกแก้ว (2526: 19) กล่าวว่า สถาบันการศึกษา เป็นสถาบันหนึ่งที่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็ก ครูจึงควรสร้างบรรยากาศซึ่งช่วยให้เด็กรู้สึกอบอุ่นด้วยการแสดงความเป็นมิตรกับเด็ก พูดกับเด็กอย่างเป็นกันเอง อดทนที่จะฟังเขาพูดอย่างตั้งใจฟัง เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกอย่างเต็มที่ และยอมรับในความสามารถของ ยกย่องอย่างเต็มที่

วิธีการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง

อารี พันธมณี (2546 : 20 – 27) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองไว้ว่า

1. พึ่งตนเอง หมั่นฝึกฝนการช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุดก่อนจะร้องขอให้ผู้อื่นช่วย ยากที่จะมีใครมาช่วยและจะเป็นการตัดโอกาสและความก้าวหน้าของตนเอง เพราะไม่ได้พัฒนาความสามารถเต็มที่จนช่วยตนเองแล้วจะมีคนช่วย การฝึกหัดพึ่งตนเองหรือช่วยเหลือตนเองทำได้ตั้งแต่เยาว์วัย โดยให้ผู้เรียนช่วยเหลือตนเองเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ และสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้เกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน
2. รู้จักตนเอง พยายามรู้จักตนให้ดีที่สุดว่ามีจุดดี จุดเด่น จะปรับจุดด้อยให้ดียังไง จะใช้จุดเด่นของตนให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นได้อย่างไร และยอมรับตนเองในฐานะมนุษย์ ซึ่งมีทั้งความสามารถ พลัง ค้นให้พบหาให้เจอ พลังที่ซุกซ่อนอยู่ในตัว และนำมาใช้ให้เต็มที่ และพร้อมกันนั้นก็ยอมรับในจุดอ่อนที่อาจมี หลังจากได้พยายามปรับแล้วเพราะทุกคนต่างก็มีจุดแข็งจุดอ่อน
3. ศรัทธาในตนเอง นับถือตนเองเชื่อในความสามารถตนเอง ไม่ดูถูกเหยียดหยามตนเองเพราะท่านจะเรียกศรัทธาจากผู้อื่นได้ก็ต่อเมื่อท่านได้เชื่อถือตนเอง
4. กำจัดความกลัว ความกลัวเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จ และทำให้เราไม่กล้าทำอะไร และคนที่ไม่เคยทำอะไรเลย ก็จะไม่มีความผิดพลาดเกิดขึ้นเลย แต่คนที่ทำงาน โอกาสผิดพลาดก็ย่อมจะมีบ้างเป็นธรรมดา แต่หากทำดีที่สุดแล้วอะไรจะเกิดขึ้น มันก็ต้องเกิดก็ยอมรับและหาทางปรับปรุงงานให้ดีขึ้นต่อไป
5. การมีชีวิตอยู่กับปัจจุบัน เมื่อจะทำสิ่งใดให้เอาใจใส่ เอาใจจอกับสิ่งที่ทำ รวมพลังความคิดลงสู่การกระทำ ไม่ห่วงหน้าพะวงหลัง หรือติดยึดกับอดีต กังวลกับอนาคตแต่มุ่งใจให้เป็นหนึ่งเดียวกับเวลานั้น ณ สถานที่นั้นเพื่อทำให้มีพลังสามารถสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ให้สำเร็จลงได้ ทำเรื่องใดก็สนใจทุ่มเทเรื่องนั้นอย่างใจออกแวก มีสมาธิและจดจ่ออยู่กับสิ่งนั้น
6. คิดในทางบวก พยายามคิดในเรื่องที่ดีที่ทำให้เป็นสุข เกิดพลังใจ ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นให้มองว่าเป็นประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ดีที่ทำให้เรา เติบโตขึ้น แกร่งขึ้น และเพิ่มพูนประสบการณ์
7. ปลูกฝังอุปนิสัยที่ดี การที่คนเราจะมีเชื่อมั่นได้ ก็ต้องผ่านการฝึก เสริมสร้าง และสั่งสมนิสัยที่ดีด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเองสร้างขึ้นได้ไม่ยาก หากเราไม่มองว่า สิ่งขวางกั้นเราไม่ใช่เรื่องร้ายแรง ให้เชื่อกำลังความสามารถของตนเอง แล้วค่อยๆ ทำสิ่งนั้นให้เต็มกำลัง และอย่ากลัวจนเกินไป

การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง

การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นการพัฒนาความรู้สึกที่มีคุณค่าในตนเอง มีความเกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้รู้สึกว่าคุณค่า ได้มีผู้กล่าวถึงการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองไว้ดังนี้

กิตตินภา พละวัตร (2539 : 14) ได้สรุปวิธีการฝึกความเชื่อมั่นในตนเองไว้ ดังนี้

1. จะต้องเป็นตัวของตัวเองไม่พึ่งพาคนอื่น
2. จะต้องคิดในแง่ที่ดีตรงกับความเป็นจริง
3. จะต้องเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง เห็นว่าตนเองมีคุณค่า และมีศรัทธาใน

ตนเอง

4. จะต้องอยู่กับความเป็นจริงไม่เพ้อฝัน
5. จะต้องทำทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตให้เป็นงานที่สร้างสรรค์
6. จะต้องสงบ เยือกเย็น ไตร่ตรอง คิดแก้ปัญหาอย่างรอบคอบและมีเหตุผล เมื่อ

เกิดวิกฤติการณ์ในชีวิต

7. จะต้องใช้เวลาและโอกาสสำหรับตนเองในการกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จ
8. จะต้องมีความเป้าหมายในชีวิต และดำเนินไปสู่เป้าหมาย

จากที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองนั้น บุคคลจะต้องพยายามฝึกหัดสำรวจตนเองอยู่เสมอ เพื่อพยายามแก้ไขอุปสรรคและปัญหาในการบริหารจัดการใจให้เกิดความเข้มแข็งจนสามารถ พูด ทำ คิด ได้ด้วยวิจรรย์ญาณของตนเอง ซึ่งพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ จะต้องให้ความสนใจส่งเสริมให้เด็กในการปกครองมีความอบอุ่น มีความคิดอิสระ ไตร่ตรองและตัดสินใจด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล จะทำให้เด็กได้ปฏิบัติด้วยความเชื่อมั่น และปฏิบัติจนเกิดเป็นนิสัย

5.2 การเรียนรู้เป็นทีม

ความหมายของการเรียนรู้เป็นทีม

เซงกี (สุพาณี สอนชื่อ. 2543 : 71; อ้างอิงจาก Peter Senge. 1990 : 123) กล่าวว่า Team Learning หมายถึง การให้องค์การสร้างการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกัน เป็นการสร้างบทเรียนแห่งความสำเร็จ เพื่อขยายผลต่อไปในหน่วยงานอื่น เป็นการคิดและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ภายใต้การประสานงานร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมเป็นการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกโดยอาศัยความรู้ ความคิดของสมาชิกในกลุ่มมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของทีมให้เกิดขึ้น

พรธิดา วิเชียรปัญญา (นิษฐา พุฒิमानรติกุล. 2548: 54; อ้างอิงจาก พรธิดา วิเชียรปัญญา. 2547) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นทีม เป็นการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกโดยอาศัยความรู้

และความคิดของสมาชิกในกลุ่มมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อพัฒนาความรู้ และความสามารถของ ทีมให้เกิดขึ้น การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการรวมพลังของสมาชิกในทีมให้ได้มี โอกาสเรียนรู้สิ่งต่างๆ ร่วมกัน โดยแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น และประสบการณ์ซึ่งกันและกันอย่าง ล้ำเสมอและต่อเนื่อง

ชวนนท์ ธีมนันท์กุล (2540 : 67) กล่าวว่า การสร้างภูมิรู้ทีม เป็นการประสาน แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ เพื่อก่อให้เกิดผลตามที่ต้องการโดยมีการถ่ายทอดความรู้ ให้แก่กันด้วยความจริงใจ รับฟังกันอย่างลึกซึ้ง ด้วยการเปิดตาเปิดใจเน้นกระบวนการและระบบ ไม่ยึด ติดตัวบุคคล ร่วมกันสร้างกฎเกณฑ์กลุ่มในการเรียนรู้กัน เพื่อพัฒนาภูมิปัญญาและเสถียรภาพของ ทีมงานโดยรวม

นันทพร โชติสุขิต (2540 : 70) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นทีม คือ สมาชิกในทีมทั้งหมดจะได้ เรียนรู้เกี่ยวกับเครื่องมือและเทคนิคที่จำเป็นสำหรับการทำงานของทีม จึงต้องมีการฝึกอบรมในรูปแบบ ห้องเรียน เพื่อเรียนรู้การใช้เครื่องมือที่ทันสมัย และจะมีการเสริมแรงในการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง การเรียนรู้เป็นทีมจะเกิดจากการประชุมซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานทางด้านเทคนิคของโครงการของ ทีม ทั้งนี้สมาชิกของทีมที่ได้รับการฝึกอบรมแล้วก็จะถ่ายทอดความรู้ให้กับสมาชิกในทีมคนอื่นๆ ต่อไป

วีรุธ มาพะสีรานนท์ (2541 : 73) กล่าวว่า การเรียนรู้ร่วมกัน เน้นการทำงานและร่วม เรียนรู้กันเป็นทีม ซึ่งทุกคนในทีมงานจะต้องมีความเข้าใจในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง และเมื่อ มาปฏิบัติงานร่วมกัน ก็จะแลกเปลี่ยนประสบการณ์แก่กัน ไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จและความรับ ผิดพลาด รวมถึงแนวทางการแก้ปัญหาซึ่งจะช่วยให้ความเสี่ยงต่อการล้มเหลวในอนาคตน้อยลง

สิริลักษณ์ จิเจริญ (นิษฐา พุฒิมานรดิกุล. 2548: 54; อ้างอิงจาก สิริลักษณ์ จิเจริญ 2545) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นทีม เป็นกระบวนการส่งเสริมความรู้ ทักษะ และความชำนาญ ระหว่างสมาชิกทุกคนในทีมงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมในทาง สร้างสรรค์ที่นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพยกระดับมาตรฐานในการทำงานของหน่วยงานทำงานให้ เจริญขึ้น เพื่อพัฒนาไปสู่องค์กรเอื้อการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้เป็นทีม เป็นกระบวนการส่งเสริม ความรู้ ทักษะ และความชำนาญระหว่างสมาชิกทุกคนในทีมงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมในทางสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพยกระดับมาตรฐานในการ ทำงานของหน่วยงานให้เจริญขึ้น เพื่อพัฒนาไปสู่องค์กรเอื้อการเรียนรู้

องค์ประกอบของการเรียนรู้เป็นทีม

จากการประมวลแนวคิดการเรียนรู้เป็นทีมของ เซงกี (สุพาณี สอนชื่อ. 2543 : 71; อ้างอิงจาก Peter Senge. 1994 : 120) สามารถสังเคราะห์องค์ประกอบของการเรียนรู้เป็นทีมในการศึกษาครั้งนี้ออกเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. คุณลักษณะของสมาชิกในการเรียนรู้เป็นทีม ประกอบด้วย
 - 1.1 ความสามารถ และความเข้าใจของสมาชิกในการเรียนรู้เป็นทีม
 - 1.2 ทักษะของสมาชิกในการเรียนรู้เป็นทีม
 - 1.3 ทักษะของสมาชิกในการเรียนรู้เป็นทีม
2. พฤติกรรมการสื่อสารในการเรียนรู้เป็นทีมประกอบด้วย
 - 2.1 การสนทนา
 - 2.2 การอภิปราย
3. พฤติกรรมการเรียนรู้ในการเรียนรู้เป็นทีม ประกอบด้วย
 - 3.1 การเรียนรู้สภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน
 - 3.2 การเรียนรู้ในวิธีการปฏิบัติ

คุณลักษณะของสมาชิกในการเรียนรู้เป็นทีม

เซงกี (สุพาณี สอนชื่อ. 2543 : 71; อ้างอิงจาก Senge. 1994 : 124) กล่าวว่า ในปัจจุบันองค์การส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนทัศนคติที่ดีต่อการทำงานและองค์การ เนื่องจากคุณลักษณะของบุคคลในองค์การนั้นจะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน อันอาจนำไปสู่ความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์การได้ ในที่นี้นักเทคโนโลยีการศึกษาได้เสนอคุณลักษณะของการทำงานเป็นทีมของสมาชิกประกอบด้วย

1. สมาชิกต้องมีแนวคิด แนวปฏิบัติที่สอดคล้องกัน และมีจุดมุ่งหมายในการในการทำงานให้สำเร็จบรรลุผลสำเร็จที่ตั้งใจเป็นไปในแนวทางเดียวกัน
2. สมาชิกต้องได้รับการเพิ่มเพิ่มอำนาจในการทำงาน ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจ ความรับผิดชอบและความอิสระในการตัดสินใจปฏิบัติงาน
3. สมาชิกต้องมีการประสานพลังกันภายในทีม โดยนำความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของแต่ละคนในทีมออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์
4. สมาชิกต้องสามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น และประสานงานกับผู้อื่นได้ โดยร่วมมือกันคิดเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นได้
5. การมีบทบาทต่อทีมอื่นๆ และการถ่ายทอดวิธีการปฏิบัติและทักษะ
6. การคิดพิจารณา

ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม

การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมมีคุณลักษณะที่พนักงานในหน่วยงานปฏิบัติได้จริง โดยการสร้างสมดุลระหว่างการทำงานกับการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในขณะทำงานอย่างเป็นธรรมชาติ

दन्य तेयनपुड (2540: 55) กล่าวว่า การเรียนรู้ของทีมเป็นรูปแบบการพัฒนาการทำงานเป็นทีมที่มีลักษณะข้ามฝ่ายงาน การสั่งการตนเอง และการจัดความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

กาญจนา เกียรติธนาพันธุ์ (2542: 43) ได้ศึกษาพบว่า การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมจะทำให้การเรียนรู้มีพลังมากกว่าการเรียนรู้ของบุคคลในการที่จะเสนอความคิดหรือความรู้ไปสู่องค์กร ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนรู้ในทีมจะทำให้สมาชิกในทีมได้คิดอย่างลึกซึ้ง

อังคินันท์ อินทรกำแหง. (2543: 72) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นทีมและเครือข่าย การร่วมงานในโครงการต่างๆ เป็นการร่วมมือเพื่อแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่องในระยะยาว โดยที่การเรียนรู้แบบนี้จะทำให้การเรียนรู้มีพลังมากกว่าการเรียนรู้ของบุคคลในการเสนอความคิดเห็นที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงขององค์กร ทั้งนี้การเรียนรู้ในทีมจะทำให้สมาชิกในทีมได้คิดอย่างลึกซึ้งในแนวคิดที่ซับซ้อน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนา มีการพัฒนาความรู้เป็นทีมไปสู่การเป็นนวัตกรรม การประสานงาน การปฏิบัติ

5.3 การแก้ปัญหาาร่วมกัน

การดำเนินงานของกลุ่มเป็นการประสานงานที่จะทำให้เกิดพลังร่วมของกลุ่มโดยมีเป้าหมายของกลุ่มเป็นหลัก ฉะนั้นสมาชิกทุกคนในกลุ่มจึงมีความสำคัญที่จะผลักดันให้งานบรรลุเป้าหมายเป็นอย่างมาก ดังนั้นการที่จะเข้าใจพฤติกรรมกรรมการแก้ปัญหาาร่วมกันจึงจำเป็นต้องเข้าใจพฤติกรรมกลุ่มก่อน

ความหมายของการแก้ปัญหา

ค่ายสาธิต (2550: online) การแก้ปัญหา หมายถึง จะต้องมปัญหาให้ผู้เข้าร่วมได้แก้ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนไว้ก่อน หรือเป็นปัญหาเฉพาะหน้าก็ตามที่ โดยจะต้องมีรูปแบบของปัญหาในแต่ละกิจกรรมตลอดระยะเวลาอย่างหลากหลาย

दन्य तेयनपुड (2540: 78) การแก้ปัญหา หมายถึง การสร้างสรรค์ เมื่อแก้ปัญหาได้สำเร็จผู้แก้ย่อมมีสติปัญญาออกมาขึ้น

ประสาธ อิศรปริดา (กันยารัตน์ ฤทธิ์บำรุง. 2531: 40; อ้างอิงจาก ประสาธ อิศรปริดา. 2523: 267) หมายถึง การคิดแก้ปัญหา เป็นขบวนการที่ต้องอาศัยสติปัญญาและความคิด รวมทั้งรูปแบบพฤติกรรมที่ซับซ้อนต่างๆ อันเป็นผลจากพัฒนาการทางสติปัญญา การคิดแก้ปัญหาจะต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสติปัญญา

อิทธิพลความคิดของกลุ่มต่อการแก้ปัญหาาร่วมกัน

กลุ่มหรือทีมเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่โลกไร้พรมแดน เมื่อการรวมตัวกันปัญหาที่ตามมาก็คือเป็นช่องว่างให้เกิดปัญหา แต่เมื่อคนส่วนใหญ่มักจะคิดเชิงวิเคราะห์ และพิจารณาปัญหาตามมุมมองของตนเท่านั้น ด้วยเหตุนี้การให้คนหลายๆ คนที่มีความรู้ ความชำนาญต่างกัน มาร่วมกันขบคิดพิจารณาปัญหาการแก้ไขและการตัดสินใจนั้นก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากมีปัญหามากมายที่เกี่ยวข้องกับหลายบุคคล หลายหน่วยงาน รวมไปถึงหลายแผนก ดังนั้นการแก้ปัญหาที่อาศัยความคิดเห็นที่ต่างกันของคนหลายคนมาตัดสินใจ หรือช่วยกันคิดหาทางออกที่ดีที่สุด (ยุดา รักไทย; และธนิกานต์ มาชะศิริรานนท์. 2542 : 93 – 95)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้เป็นทีม หมายถึง การที่นักเรียนร่วมกันแสดงความคิด มีการกระทำ มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีแรงจูงใจร่วมกันในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยที่แต่ละคนในกลุ่มมีอิทธิพลต่อกันและกัน แต่อาจมีวัตถุประสงค์ร่วมกันหรือไม่ก็ได้

5.4 ความตั้งใจเรียน

ความหมายของความตั้งใจเรียน

ภรณ์ อินทสร. (2526: 84) ให้ความหมายของพฤติกรรมทางการตั้งเรียนว่า หมายถึง การที่นักเรียนให้ความสนใจในตัวครู หรืออุปกรณ์การเรียน รวมทั้งกิจกรรมในการเรียน

วิบูลลักษณ์ ธรรมลักขณา (2526: 6) กล่าวว่า ความตั้งใจเรียน หมายถึง ความสนใจและมีสมาธิในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียน พร้อมทั้งจะทุ่มเทให้แก่วิชาต่างๆ ที่เรียนโดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

สแตรง (จิตสุภา สวนประเสริฐ. 2543: 17; อ้างอิงจาก Stang. 1959: 307-308) กล่าวว่า ความตั้งใจเรียนเป็นองค์ประกอบอันซับซ้อนที่เกี่ยวกับแรงขับและความจำ การจะเรียนรู้สิ่งใดได้เด็กจะต้องมีความตั้งใจเรียนในสิ่งนั้นเพราะความตั้งใจเรียนเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้

ฮอลตัน (จิตสุภา สวนประเสริฐ. 2543: 17; อ้างอิงจาก Halton. 1973: 20-25) กล่าวว่า ความตั้งใจเรียน หมายถึง ความจดจ่อของจิตใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้บุคคลมีสมาธิ การเรียนวิชาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ไม่มีความตั้งใจเรียน

เทคนิคในการพัฒนาความตั้งใจเรียน

กองบรรณาธิการของสารปฏิรูป (2548 : 26 – 28) ได้แนะผู้บริหารร่วมทั้งครูถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กดังคำกล่าวที่ว่า ธรรมชาติของผู้เรียนนั้นจะให้หนึ่งๆ หรือมีสมาธิจดจ่ออยู่กับเรื่องนานๆ เป็นเรื่องเป็นไปได้ยาก ดังนั้นครูจึงต้องใช้เทคนิคที่จะช่วยดึงสมาธิของผู้เรียนให้กลับมาสนใจอยู่กับสิ่งที่ครูต้องการให้ผู้เรียนเรียน เพื่อให้สามารถบรรลุ

เป้าหมายของการเรียนรู้ที่ครูต้องการให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนซึ่งกองบรรณาธิการของสารปฏิรูปได้แนะนำวิธีทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนมากขึ้นดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนต้องออกถึงพลังและความกระตือรือร้นอยู่เสมอในเวลาที่อยู่กับผู้เรียน อาทิ เช่น อย่าเอาแต่ยืนนิ่งๆ อยู่กับที่ ให้เดินไปเดินมาบ้างและคอยพูดคุยสื่อสารกับเด็กอยู่เสมอ ครูควรปฏิบัติทั้งสองเรื่องนี้ควบคู่กันไปพร้อมกับหากิจกรรมที่สนุกสนานให้ผู้เรียนทำ
2. การเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมด้วยไม่ควรยืนพูดหน้าชั้นอย่างเดียว และควรตั้งคำถามบ่อยๆ ทั้งคำถามที่ต้องการคำตอบและไม่ต้องการคำตอบ ในการสาธิตอะไรต่างๆ ให้เด็กดู ผู้สอนอาจเป็นคนเริ่มต้นคำถามโดยให้ผู้เรียนเป็นคนต่อจนจบ ผู้สอนอาจจะทำอะไรบางอย่างให้ผู้เรียนดู แล้วถามว่า ในสิ่งที่ผู้สอนกำลังกระทำอยู่
3. ผู้สอนทำสิ่งต่อไปนี้บ่อยๆ เท่าที่จะเป็นไปได้ คือให้ผู้เรียนๆ เขียนมานั่งใกล้ๆ ครูในขณะที่ครูกำลังจัดการเรียนการสอนหรือแสดงอะไรบางอย่างให้ผู้เรียนดู อาจให้ผู้เรียนนั่งขัดสมาธิกับพื้นก็ได้
4. เมื่อผู้เรียนตั้งคำถาม ให้ผู้สอนโยนลูกไปให้เพื่อนผู้เรียนด้วยกันเป็นคนตอบ โดยผู้สอนควรแน่ใจว่าผู้เรียนคนแรกที่ครูเรียกเป็นคนที่รู้คำตอบนั้นๆ ได้ เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการเรียนรู้จากกันและกัน
5. ให้ผู้สอนชี้ตัวผู้เรียนเมื่อต้องการให้ผู้เรียนตอบคำถาม แทนที่จะใช้วิธีเรียกชื่อ เนื่องจากผู้เรียนจะไม่สนใจเรียนจนกว่าจะได้ยินผู้สอนเรียกชื่อตนเอง การใช้วิธีชี้ตัวจะทำให้ผู้เรียนๆ ทุกคนห้องตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา และมีสมาธิจดจ่ออยู่กับเรื่องที่กำลังเรียน
6. ในกิจกรรมที่ครูเคยเรียกผู้เรียนให้ร่วมแสดงความเห็น ให้ครูเรียกผู้เรียนคนนั้นซ้ำอีก มิเช่นนั้นผู้เรียนที่ถูกเรียกให้ตอบหรือครูขอความเห็นแล้ว จะหมดความสนใจในการเรียนทันที การเรียกซ้ำจะช่วยให้เด็กตั้งใจเรียนต่อไป
7. เวลาที่ครูต้องพาผู้เรียนออกไปทัศนศึกษานอกห้องเรียน หมั่นเปลี่ยนวิธีเดินเรียงแถวทุกครั้ง เช่น อาจให้ผู้เรียนเดินตามลำดับความสูง ตามวันเกิด หรืออาจให้เด็กหญิงเดินสลับกับเด็กชาย เป็นต้น ในขณะที่เดิน ให้เด็กนับสิ่งต่างๆ ที่พบเจอรอบตัว เช่น รถยนต์ อาคารบ้านเรือน ต้นไม้ ฯลฯ เพื่อฝึกทักษะด้านการสังเกตและด้านคณิตศาสตร์ไปในตัว
8. บางครั้งครูไม่ควรให้ความสนใจจนเกินไปกับเด็กที่สร้างปัญหาในห้องเรียน เช่น ผู้เรียนที่ชอบพูดคุย ยั่วแหย่เพื่อน เป็นต้น โดยเฉพาะหากการสอนใจนั้นทำให้บรรยากาศของห้องเรียนทั้งหมดสะดุดลง หรือในกรณีที่ห้องเรียนมีผู้เรียนจำนวนมากกว่า 20 คนขึ้นไป วิธีที่ดีที่สุดประการหนึ่งคือพยายามให้เด็กทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียน บางครั้งเด็กอาจจะสร้างปัญหาบางอย่างขึ้นมาอีกแต่พฤติกรรมเช่นนี้จะเกิดขึ้นไม่นาน ถ้าผู้เรียนเห็นว่าเพื่อนๆ กำลังสนุกสนานและไม่สนใจตน

จากหลักการดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความตั้งใจเรียน หมายถึง ผู้เรียนมีความสนใจการเรียนในแต่ละวิชาไม่เล่นกันหรือ พูดคุยกับเพื่อนในเวลาเรียนและสนใจฟังครูสอนทุกครั้ง ดังนั้นความตั้งใจเรียนที่เกิดช่วยสร้างความคิดและจินตนาการ สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้ใฝ่รู้ได้เป็นอย่างดี

6. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการศึกษากับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

ในการบริหารการศึกษานั้น วิโรจน์ สารรัตน์ (2545 : 23 – 32) กล่าวว่า ควรนำเอาวิธีการบริหารแนวใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อปรับโครงสร้างระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจ สังคม และระบบของประเทศ หมายถึงว่า การจัดการศึกษานอกจากคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กแล้ว ควรให้ความสนใจเด็กที่พ้นการศึกษาไปแล้ว เพราะปัจจุบันการจัดการศึกษาของประเทศไทยมุ่งเน้นหลักการดังนี้ 1) เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง 2) มีแผนงานวิชาการที่ดี 3) จัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน 4) เสริมสร้างบรรยากาศโรงเรียนในทางบวก 5) ส่งเสริมความเป็นกลุ่ม 6) มีการพัฒนานุเคราะห์อย่างกว้างขวาง 7) ใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม 8) ส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และ 9) ส่งเสริมให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม นอกจากนี้ วิโรจน์ สารรัตน์ ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า ในการบริหารงานนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องทำการจูงใจให้คน พุ่มพวงกายและแรงใจอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายของตัวบุคคลและเป้าหมายขององค์การบรรลุผลด้วยกันทั้งคู่ โดยอาศัยกระบวนการจูงใจที่คำนึงถึงความคาดหวัง

กาเย่; และบริกซ์ (Gagne; & Briggs. 1992 : 25) ได้แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้เป็น 2 ประเภท คือ

1. หลักการสอนที่ได้มาจากหลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีใหม่ ในเรื่องรูปแบบกระบวนการจัดเก็บข้อมูล

2. หลักการจัดสภาพการเรียนรู้ว่า จะต้องเป็นไปตามประเภทการเรียนรู้ ซึ่งมีทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่แตกต่างกัน

3. หลักการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นระบบ

นอกจากนี้ บลูม (Bloom. 1994 : 91) ได้กล่าวถึงปัจจัยการบริหารการศึกษาที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษา จะประกอบด้วย 4 ด้านคือ

1. อุปกรณ์การสอน (Instructional Material) อุปกรณ์ที่จะช่วยให้ครูได้ใช้ในการสอนผู้เรียนให้สะดวกและเข้าใจได้ง่าย

2. กระบวนการสอนของครู (Teaching Process) จากวิธีการถ่ายทอดความรู้ของครู การอธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจ

3. กระบวนการของผู้เรียนในการเรียนการสอน (Student Processing of Instruction) เน้นกระบวนการเรียนรู้ของตัวผู้เรียน โดยอาศัยความตั้งใจเอาใจใส่ และความสามารถในการรับรู้และเรียนรู้

4. สภาพแวดล้อมทางบ้านและการยอมรับของสังคม (Home Environment and Social Support System) สภาพแวดล้อมทั้งทางบ้านและสังคมทั่วไปมีผลต่อการเรียนรู้ เช่น เพื่อน วิद्यุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งเหล่านี้ โดยการฟัง การพบเห็น การติดต่อ บางครั้งเกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว และบางครั้งก็เป็นการเลียนแบบ

จากที่กล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยการบริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การเรียนรู้ หมายถึง วิธีที่ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาที่จะต้องช่วยกัน คิดและพยายามจัดสรรหาทรัพยากรการเรียนรู้ให้พอเพียงแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความต้องการในการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาความรู้ให้ดียิ่งขึ้น

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

กิริติ จันทรมณี (2537 : 148 – 152) ได้ทำการวิจัยในเรื่อง “การศึกษาสภาพ และปัญหา สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรดิตถ์” พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเมือง มีรายการการจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนส่วนใหญ่จัดได้มากกว่าโรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่นอกเมือง ส่วนการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนทั้งสองประเภท มีการจัดที่ใกล้เคียงกันมาก มีการจัดลักษณะสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนแบบหลากหลาย อย่างไรก็ตาม โรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่ในตัวเมืองสามารถจัดสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสมกว่าโรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่นอกตัวเมือง

อุดม ศขพงษ์ (2538 : 76) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมที่ตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้น ป.6 โรงเรียนวัดช่องลม กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมตั้งใจเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีพฤติกรรมตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอนน้อยกว่า 3 พฤติกรรม จาก 5 พฤติกรรม ในขณะที่ครูให้งานทำน้อยกว่า 2 พฤติกรรม จาก 4 พฤติกรรม รวมถึงพฤติกรรมตั้งใจเรียนน้อยกว่า 5 พฤติกรรม จาก 9 พฤติกรรม จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มละ 8 คน กลุ่มที่ 1 ให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง กลุ่มที่

2 ได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุวรรณดี จิตวิริยะยิ่งยง (2540 : 61) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ จังหวัดสมุทรปราการ โดยแบ่งกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน พบว่า นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นหลังจากได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 113-119) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2540 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 1,370 คน เป็นนักเรียนชาย 512 คน และนักเรียนหญิง 858 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรเพศหญิง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรด้านชาวปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ระดับชั้นเรียน และขนาดของโรงเรียน ไม่พบความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วนิดา ป้อมสุวรรณ (2542 : 99) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกกกลาง อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จำนวน 16 คน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองในภาพรวม และเป็นรายด้านทั้ง 6 ด้าน ดีขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มีการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง โดยภาพรวมและเป็นรายด้านทั้ง 6 ด้าน สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาวนา โนนทวงศ์ (2544: 102 – 115) ได้ศึกษาบรรยากาศการเรียนการสอนของโรงเรียนขยายโอกาสในกลุ่มโรงเรียนบูรพาสามัคคี สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนและศึกษาแนวทางสามัคคี สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ใน 2 ด้าน คือบรรยากาศด้านจิตใจ และ

บรรยากาศด้านการภาพ ประชากรที่ศึกษา คือ ครูผู้สอนของโรงเรียนขยายโอกาสในกลุ่มโรงเรียนนุรพาสามัคคี จำนวน 4 โรงเรียน และครูผู้สอนของโรงเรียนขยายโอกาส ในกลุ่มโรงเรียนนุรพาสามัคคี จำนวน 69 คน พบว่า บรรยากาศการจัดการเรียนการสอน ครูนำวิธีการประชาธิปไตย ไปใช้ในการปกครองชั้นเรียน ครูต้องการให้มีการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ออแบค (ชูชีพ อ่อนโคกสูง. 2544: 42; อ้างอิงจาก Orbach. 1998: 158A) ได้ศึกษาเพื่อกำหนดสภาพแวดล้อม ที่ทำให้ความวิตกกังวลเชิงสติปัญญา มีผลทางบวกต่อการเล่นกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยคาดหวังว่า นักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะได้ประโยชน์จากการมีความวิตกกังวล ทำให้ประสบผลสำเร็จด้านการกีฬา ในการศึกษาครั้งนี้ให้ผู้เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อค้นหาการ จำนวน 50 คน แล้วแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม ดังที่ กลุ่มที่ 1 มีความวิตกกังวลด้านสติปัญญาสูง วิตกกังวลด้านร่างกายต่ำ ความเชื่อมั่นในตนเองสูง กลุ่มที่ 2 มีความวิตกกังวลด้านสติปัญญาสูง วิตกกังวลด้านร่างกายต่ำ ความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ กลุ่มที่ 3 มีความวิตกกังวลด้านสติปัญญาสูง วิตกกังวลด้านร่างกายสูง ความเชื่อมั่นในตนเองสูง กลุ่มที่ 4 มีความวิตกกังวลด้านสติปัญญาสูง วิตกกังวลด้านร่างกายสูง ความเชื่อมั่นต่ำ กลุ่มที่ 5 เป็นกลุ่มควบคุม โดยแต่ละกลุ่มจะได้รับการตรวจสอบ 2 ครั้ง ผลการศึกษาพบว่า ในช่วงแรกผู้เล่นฟุตบอลจะได้ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีความวิตกกังวลด้านสติปัญญาและร่างกายต่ำ ผู้เล่นที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะเล่นฟุตบอลได้ดีกว่าผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ในช่วงที่ 2 ผู้เล่นฟุตบอลที่ได้รับการประสบการณ์ที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลได้ดีกว่าใน 4 กลุ่มที่เหลือ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เล่นฟุตบอลที่อยู่ในสภาพมีความวิตกกังวลทั้งด้านสติปัญญาและด้านร่างกาย จะเล่นฟุตบอลได้ไม่ดี เมื่อเขาความเชื่อมั่นในตนเอง

โรบินสัน (Robinson. 1996 : 1428) ได้ศึกษาการจัดการคุณภาพโดยรวม และการกระจายอำนาจให้กับชุมชนของโรงเรียนออสเตรเลีย ในการดำเนินงานใช้วิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาเป็นรายกรณี ผลการวิจัยสรุปว่า ผู้บริหารที่ใช้หลักการมีส่วนร่วมและมีวิสัยทัศน์ สามารถจัดวางแผนการสอนและการเรียนได้เป็นอย่างดี และการใช้ยุทธศาสตร์ในการบริหารได้แก่ การแก้ปัญหาเป็นทีม การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การไว้วางใจ การกระจายอำนาจและมอบหมายบทบาทและความรับผิดชอบ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การฝึกอบรมแก่ทีมงานและผู้ปกครอง

ชิป (Shipe. 1998 : 46) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพโดยรวมในโรงเรียน โดยใช้วิจัยเชิงคุณภาพ ในลักษณะ การศึกษาเป็นรายกรณี ผลงานวิจัยสรุปว่า การจัดการคุณภาพโดยรวมจะเกี่ยวข้องกับการวางแผนกลยุทธ์ การสนับสนุนจากผู้บริหารที่เข้มแข็ง การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ การปรับปรุงการสื่อสาร การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การจัด

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม การใช้การอบรมในการพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะจะสอดคล้องกับการใช้ทฤษฎีแรงจูงใจในการบริหารงาน

คิลเมอร์ (Kilmer. 1999 : 3705) ได้ศึกษาการจัดการคุณภาพโดยรวม เครื่องมือสำหรับการปรับปรุงโรงเรียน โดยใช้หลักการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเป็นแนวทางในการศึกษา ผลจากการวิจัยสรุปว่าพฤติกรรมผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมหลักการจัดการคุณภาพโดยรวม ผู้นำด้านการสนับสนุนและช่วยเหลือ ทำให้การปรับปรุงเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

อลาคอน (สุนันญา หาริชัย. 2544: 51 อ้างอิงจาก Alacon. 1999: 18) ได้ศึกษาผลของการปรึกษาแบบกลุ่มต่อการพัฒนาศักยภาพของบุคคล ในด้านอัตมโนทัศน์ต่อตนเอง และความกังวลใจ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ได้รับการบำบัดยาเสพติด จำนวน 34 คน โดยให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มเป็นเวลา 18 สัปดาห์ พบว่า ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มสามารถเพิ่มอัตมโนทัศน์ต่อตนเองและลดความวิตกกังวลได้ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีความเชื่อมั่นต่อตนเองในการเผชิญหน้ากับโลกภายนอกเพิ่มขึ้น สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมและมีสัมพันธกับผู้อื่นได้มากยิ่งขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศจะเห็นได้ว่า การจัดสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ และภูมิศาสตร์นั้นๆ ส่งผลให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเอนเอียงไปทางใฝ่เรียนรู้มากขึ้น แต่จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับภาระกระตุ้นของผู้สอนที่จะหาวิธีการที่หลากหลายในกระบวนการเรียนการสอนเข้าเป็นองค์ประกอบซึ่งจะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูที่ทำการสอนในช่วงชั้นที่ 1 – 2 (ป.1 – 6) ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา ซึ่งมีจำนวน 12 โรงเรียน มีครูทั้งสิ้น 210 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูที่ทำการสอนในช่วงชั้นที่ 1 – 2 (ป.1 – 6) ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา จำนวน 136 คน โดยมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จะใช้ตารางสำเร็จรูปของเคร์จซี่และมอร์แกน (Krejcie.; & Morgan. 1970 : 608) ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 136 คน
2. การสุ่มกลุ่มตัวอย่างครูที่ทำการสอนในช่วงชั้นที่ 1-2 (ป.1-6) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนครูแต่ละโรงเรียน
3. เมื่อได้สัดส่วนของครูแต่ละโรงเรียนแล้ว จึงดำเนินการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) กลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียน ตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูประจำวงชั้นที่ 1 – 2 (ป. 1 – 6) ที่ทำการสอนในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพังงา จำแนกตามโรงเรียน

ขนาด	โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เล็ก	เยาวิวิทย์	5	3
	อนุบาลบ้านเด็ก	7	5
กลาง	อนุบาลมารีรักพังงา	8	5
	อนุบาลไพรซ์	3	2
	ตริปิยะหิอิสลามวิทยา	27	18
	ดารีอิสลามวิทยา	8	5
ใหญ่	บุญแสงวิทยา	16	10
	ศิริราษฎร์วิทยา	18	11
	โคกกลอยวิทยา	35	23
	สุทธินอนุสรณ์	41	27
	สังคมอิสลามวิทยา	14	9
	อนุบาลนิลุบล	28	18
	รวม	210	136

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลของครู ประกอบด้วย ประสพการณ์ในการทำงานและ ขนาดของโรงเรียนที่ทำการสอน โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการบริหารการศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ด้านการจัดเทคโนโลยีเพื่อช่วยในการเรียนการสอน และด้านกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการเรียนรู้เป็นทีม ด้านการแก้ปัญหาาร่วมกัน ด้านความตั้งใจเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรการบริหารการศึกษา และแบบสอบถามสภาพแวดล้อมของ พิภูล สีหาพงษ์. (2546: 28)
2. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน และแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง ของ อารี พันธุ์มณี (2546 : 20 – 26) ขวัญนท์ วัฒนันท์กุล (2540 : 67 – 80) นันทพร โชติสุขิต (2540 : 70 – 85) และ วีรุธ มาชะศิริานนท์ (2541 : 73 – 79) แบบสอบถามการแก้ปัญหาาร่วมกันของ ยุดา รักไทย; และ ธนิกันต์ มาชะศิริานนท์ (2542 : 93 – 95)
3. กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตเนื้อหาตามกรอบแนวคิดของการวิจัยที่ได้ศึกษาและร่างคำถามตามนิยามศัพท์เฉพาะ รวมทั้งการปรับปรุง พัฒนาจากคำถามในแบบสอบถามที่มีผู้พัฒนาและใช้ในการวิจัยมาแล้ว เพื่อให้สอดคล้องครอบคลุมเนื้อหาที่ศึกษา
4. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องให้มีความถูกต้องครอบคลุมตามขอบเขตและนิยามศัพท์ที่ศึกษา พร้อมทั้งตรวจสอบสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่สร้างไปหาคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบวัด ซึ่งให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อคำถามแต่ละข้อ จากนั้นผู้วิจัยนำค่าคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence) โดยคัดเลือกข้อคำถามโดยพิจารณาค่า IOC ที่คำนวณได้ โดยใช้เกณฑ์ IOC ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามข้อนั้นนำไปใช้ได้ ซึ่งผลการพิจารณาเป็นดังนี้
 - 5.1 แบบสอบถามตอนที่ 2 ระดับปัจจัยการบริหารการศึกษา ได้ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป
 - 5.2 แบบสอบถามตอนที่ 3 พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ได้ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 42 ข้อ ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป
6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพังงา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) ของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่ามีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในด้านปัจจัยการบริหารการศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมภายใน

โรงเรียน การจัดเทคโนโลยีเพื่อช่วยในการเรียนการสอน และการกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา มีค่าเท่ากับ 0.96, 0.92, และ 0.93 ตามลำดับ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98 เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง การเรียนรู้เป็นทีม การแก้ปัญหาาร่วมกัน และความตั้งใจเรียน มีค่าเท่ากับ 0.93, 0.95, 0.96 และ .94 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้บริหารโรงเรียนเอกชน เพื่อขอใบอนุญาตเก็บข้อมูลครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพังงา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จแล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ไปติดต่อด้วยตนเองที่โรงเรียนเอกชนแต่ละแห่ง เพื่อขออนุญาตจากผู้บริหารของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพังงา และนัดหมายวัน/เวลา เพื่อให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้ครบถ้วน ได้รับคืน 135 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.26

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำดังนี้

- 1.1 นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นคัดคำนวณตามความสมบูรณ์จากการหาค่าร้อยละของแบบสอบถาม

1.2 ทำการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ถ้าตอบในช่องมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ถ้าตอบในช่องมาก	ให้	4	คะแนน
ถ้าตอบในช่องปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ถ้าตอบในช่องน้อย	ให้	2	คะแนน
ถ้าตอบในช่องน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

2.1 การเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของครูตัวแปรด้านประสบการณ์ ใช้การวิเคราะห์ค่าที (t-test) ในตัวแปรด้านขนาดโรงเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) กรณีที่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยโดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé's Method)

2.2 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารการศึกษา และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อ เป็นรายด้าน และโดยรวม ดังนี้

2.2.1 ปัจจัยการบริหารการศึกษา

การแปลผลคะแนนเฉลี่ยระดับการบริหารการศึกษาตามเกณฑ์การแบ่งระดับของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2523: 49) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

2.2.2 พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

การแปลผลคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์การแบ่งระดับของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2523: 49) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544: 316)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ .90 ขึ้นไป	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .71 - .89	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .30 - .70	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ต่ำกว่า .30	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ต่ำกว่า .00	หมายถึง	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติพื้นฐาน

3.1.1 ร้อยละ (Percentage)

3.1.2 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)

3.2.3 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item - Objective Congruence)

3.2.2 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discriminant) โดยใช้วิธีวิเคราะห์ค่าที (t-test)

3.2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970: 161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 “ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา แตกต่างกัน” โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé's Method)

3.2. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 “ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา แตกต่างกัน” โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé's Method)

3.3. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 “ปัจจัยทางการบริหารการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา” โดยการใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple correlation confident) สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
X	แทน	ปัจจัยการบริหารการศึกษา
X_1	แทน	การจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน
X_2	แทน	การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน
X_3	แทน	การกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา
Y	แทน	พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
Y_1	แทน	ความเชื่อมั่นในตนเอง
Y_2	แทน	การเรียนรู้เป็นทีม
Y_3	แทน	การแก้ปัญหาร่วมกัน
Y_4	แทน	ความตั้งใจเรียน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในสถิติที่ทดสอบเอฟ (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degrees of freedom)
SS	แทน	ค่าผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean Squares)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของครู

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารการศึกษา

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตาม

ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารศึกษากับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน และการหาความถี่ ร้อยละ ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของครู จำแนกตามจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน

ข้อมูลพื้นฐานของครู	จำนวน (n=135)	ร้อยละ
1. ประสบการณ์ในการทำงาน		
1.1 ต่ำกว่า 10 ปี	64	47.40
1.2 10 - 20 ปี	35	25.90
1.3 มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	36	26.70
รวม	135	100
2. ขนาดของโรงเรียน		
1.1 ขนาดเล็ก	7	5.18
1.2 ขนาดกลาง	34	25.19
1.3 ขนาดใหญ่	94	69.63
รวม	135	100

จากตาราง 2 พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.40 รองลงมาครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.70 และรองลงมาครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.90 ส่วนครูทำงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ ร้อยละ 69.63 รองลงมาคือครูที่ทำงานในโรงเรียนขนาดกลาง ร้อยละ 25.19 และครูที่ทำงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ร้อยละ 5.18

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารการศึกษาโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยรวม รายด้าน และรายข้อ ปรากฏในตาราง 3 – 6

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารการศึกษาโดยรวมและรายด้าน

ปัจจัยการบริหารการศึกษา		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน	3.09	0.79	ปานกลาง
2	การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน	3.00	0.69	ปานกลาง
3	การกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา	3.21	0.65	ปานกลาง
รวม		3.10	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการบริหารการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = 0.64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับดังนี้ การกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.65) รองลงมาคือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ($\bar{x} = 3.09$, S.D. = 0.79) และการจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยในการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 0.64)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารการศึกษา ด้านการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน โดยพิจารณาเป็นรายข้อ

การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	บริเวณโรงเรียนสะอาด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.25	0.85	ปานกลาง
2	โรงเรียนได้มีการปรับปรุง ซ่อมแซม อาคารต่างๆ ในโรงเรียนให้มีความมั่นคงแข็งแรง	3.19	0.90	ปานกลาง
3	มีการสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียนและอาการผิดปกติของนักเรียน	3.47	0.97	ปานกลาง
4	ภายในห้องเรียนมีการจัดมุมกิจกรรม หรือมุมเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ	3.01	0.98	ปานกลาง
5	บรรยากาศการเรียนการสอนอบอุ่น มีความมิตร	3.26	0.97	ปานกลาง
6	นักเรียนมีการจัดกิจกรรมกลุ่มและร่วมกันสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน	3.21	0.85	ปานกลาง
7	โรงเรียนมีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการของผู้เรียน	2.86	0.85	ปานกลาง
8	โรงเรียนจัดแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย	2.88	0.95	ปานกลาง
9	โรงเรียนมีความร่มรื่นมีบรรยากาศดี	2.93	0.96	ปานกลาง
10	สภาพห้องเรียนมีสื่อในการเรียนการสอนที่พร้อมใช้งาน	2.87	0.89	ปานกลาง
รวม		3.09	0.79	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยการบริหารการศึกษา ด้านการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.09$, S.D.= 0.79) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียนและอาการผิดปกติของนักเรียน ($\bar{x}=3.47$, S.D. = 0.97) รองลงมา คือ บรรยากาศการ

เรียนการสอนอบอุ่น มีความมิตร ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.97) และบริเวณโรงเรียนสะอาด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 0.85)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารการศึกษา ด้านการจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน โดยพิจารณาเป็นรายข้อ

การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยในการเรียนการสอน		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ในห้องเรียนมีเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการสอน	3.21	0.92	ปานกลาง
2	เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีพอเพียงต่อการเรียนการสอน	3.21	0.98	ปานกลาง
3	เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในห้องเรียนเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย	3.16	0.89	ปานกลาง
4	ในทุกห้องเรียนมีเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่สามารถนำมาสอนได้	2.96	0.99	ปานกลาง
5	เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ไม่มีการชำรุด	3.07	0.99	ปานกลาง
6	มีอินเทอร์เน็ตให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้	3.26	0.95	ปานกลาง
7	ครูให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย	3.12	0.88	ปานกลาง
8	มีคอมพิวเตอร์เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	3.08	0.95	ปานกลาง
9	มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เรียนได้รับทราบถึงเทคโนโลยีการเรียนรู้ใหม่ๆ	2.81	0.98	ปานกลาง
10	มีการส่งเสริมการใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อทบทวนบทเรียน	2.80	0.98	ปานกลาง
11	มีการจัดเจ้าหน้าที่ดูแลการใช้สื่อประเภทคอมพิวเตอร์	2.83	0.98	ปานกลาง
12	มีการจัดสร้างเว็บไซต์เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสาร	2.56	0.91	ปานกลาง
รวม		3.00	0.69	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยการบริหารการศึกษา ด้านการจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.00$, S.D.= 0.69) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีอินเทอร์เน็ตให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้ ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.95) รองลงมา คือ ในห้องเรียนมีเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการสอน ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.92) เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีพอเพียงพอต่อการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.98)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารการศึกษา ด้านการกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา โดยพิจารณาเป็นรายข้อ

การกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนในรายวิชานั้นๆ มานาน	3.24	0.72	ปานกลาง
2	ผู้สอนมีคุณสมบัติตรงตามวิชาที่สอน	3.13	0.81	ปานกลาง
3	นอกจากความรู้ในวิชาที่สอนแล้ว ผู้สอนยังมีความรู้กว้างขวางในวิชาอื่นๆ ด้วย	3.18	0.73	ปานกลาง
4	ผู้สอนมีการศึกษาค้นคว้าให้เกิดความเชี่ยวชาญ	3.19	0.75	ปานกลาง
5	ผู้สอนไม่มีความสนใจในขณะทำการสอน	3.06	0.89	ปานกลาง
6	ผู้สอนมีความถนัดในวิชาที่สอน	3.26	0.77	ปานกลาง
7	ผู้สอนใส่ใจต่อคำซักถามของผู้เรียน	3.36	0.83	ปานกลาง
8	ผู้สอนได้ทบทวนกระบวนการเรียนการสอน เพื่อนำไปปรับปรุงการสอน	3.31	0.88	ปานกลาง
รวม		3.21	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยการบริหารการศึกษา ด้านการกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, S.D.= 0.65) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้สอนใส่ใจต่อคำซักถามของผู้เรียน ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 0.83) รองลงมา คือ ผู้สอนได้ทบทวนกระบวนการเรียนการสอน เพื่อ

นำไปปรับปรุงการสอน ($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 0.88) ผู้สอนมีความถนัดในวิชาที่สอน ($\bar{x} = 3.26$, S.D.=0.77)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวม รายด้าน และรายข้อ ปรากฏในตาราง 7 – 11

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน

พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.17	0.57	ปานกลาง
2	การเรียนรู้เป็นทีม	3.22	0.64	ปานกลาง
3	การแก้ปัญหาร่วมกัน	3.18	0.59	ปานกลาง
4	ความตั้งใจเรียน	3.26	0.57	ปานกลาง
รวม		3.21	0.55	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.55) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความตั้งใจเรียน ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.57) รองลงมาคือ การเรียนรู้เป็นทีม ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.64) การแก้ปัญหาร่วมกัน ($\bar{x} = 3.18$, S.D. = 0.59) และความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{x} = 3.17$, S.D. = 0.57)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยพิจารณาเป็นรายข้อ

	ความเชื่อมั่นในตนเอง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ผู้เรียนกล้าตอบคำถาม เมื่อผู้สอนได้ถามคำถามใน บทเรียน	3.36	0.75	ปานกลาง
2	ผู้เรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น	3.27	0.74	ปานกลาง
3	ผู้เรียนไม่อายที่จะถาม	3.24	0.68	ปานกลาง
4	ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.25	0.71	ปานกลาง
5	ผู้เรียนมีความเป็นตัวของตัวเองกล้าคิดกล้าทำ	3.23	0.79	ปานกลาง
6	ผู้เรียนมีความเป็นผู้นำ	3.27	0.79	ปานกลาง
7	ผู้เรียนยอมรับผิดเมื่อทำผิด	3.22	0.73	ปานกลาง
8	ผู้เรียนแสดงอาการกลัวผู้สอน	2.84	0.80	ปานกลาง
9	ผู้เรียนไม่พยายามอยู่ใกล้ชิดผู้สอน	2.83	0.77	ปานกลาง
10	ผู้เรียนหมั่นฝึกฝนการช่วยเหลือตนเอง	3.09	0.76	ปานกลาง
11	ผู้เรียนภาคภูมิใจในการกระทำของตนเอง	3.27	0.76	ปานกลาง
	รวม	3.17	0.57	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านความตั้งใจเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.17$, S.D. = 0.57) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้เรียนกล้าตอบคำถาม เมื่อผู้สอนได้ถามคำถามในบทเรียน ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือ ผู้เรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.74) ผู้เรียนภาคภูมิใจในการกระทำของตนเอง ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.76) และผู้เรียนมีความเป็นผู้นำ ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.79)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
ด้านการเรียนรู้เป็นทีม โดยพิจารณาเป็นรายข้อ

	การเรียนรู้เป็นทีม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ทุกครั้งที่มีกิจกรรมในช่วงเวลาเรียน ผู้สอนได้จัดให้ ผู้เรียนอภิปรายร่วมกัน	3.13	0.75	ปานกลาง
2	ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มช่วยกันตอบคำถาม	3.25	0.76	ปานกลาง
3	ผู้เรียนช่วยกันทำงานให้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี	3.26	0.75	ปานกลาง
4	ผู้เรียนรวมกลุ่มแสดงความคิดเห็น	3.21	0.78	ปานกลาง
5	ผู้เรียนในกลุ่มทุกคนมีแรงจูงใจร่วมกันในการ ทำงาน	3.27	0.77	ปานกลาง
6	ผู้เรียนตั้งวัตถุประสงค์ร่วมกันในการทำงาน	3.19	0.75	ปานกลาง
7	ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นร่วมกันทำงาน	3.21	0.79	ปานกลาง
8	เมื่อมอบหมายงานให้ทำ ผู้เรียนทุกคนตั้งใจทำ ด้วยดี	3.30	0.70	ปานกลาง
9	ไม่เกิดความขัดแย้งระหว่างทำงานร่วมกัน	3.14	0.69	ปานกลาง
	รวม	3.22	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการเรียนรู้เป็นทีม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.64) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ เมื่อมอบหมายงานให้ทำ ผู้เรียนทุกคนตั้งใจทำด้วยดี ($\bar{x} = 3.30$, S.D. = 0.70) รองลงมา คือ ผู้เรียนในกลุ่มทุกคนมีแรงจูงใจร่วมกันในการทำงาน ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.77) ผู้เรียนช่วยกันทำงานให้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.75)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
ด้านการแก้ปัญหาาร่วมกัน โดยพิจารณาเป็นรายข้อ

	การแก้ปัญหาาร่วมกัน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ผู้เรียนมีความมั่นใจในกลุ่มตนเองในการแก้ปัญหา	3.16	0.63	ปานกลาง
2	เมื่อเกิดปัญหาในการเรียน นักเรียนช่วยกันและกัน ในการแก้ปัญหา	3.19	0.65	ปานกลาง
3	ผู้เรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม	3.26	0.70	ปานกลาง
4	ผู้เรียนไม่มีความขัดแย้งกันในขณะที่ทำงานร่วมกัน	3.05	0.76	ปานกลาง
5	เมื่อเกิดปัญหา ผู้เรียนได้ขอคำปรึกษาจากผู้สอน	3.27	0.79	ปานกลาง
6	ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการแก้ปัญหา	3.19	0.69	ปานกลาง
7	ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายใน กลุ่ม	3.14	0.72	ปานกลาง
8	ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นในการแก้ปัญหา	3.18	0.74	ปานกลาง
9	ผู้เรียนวิเคราะห์ปัญหาเื่องานร่วมกัน	3.16	0.72	ปานกลาง
10	ผู้เรียนมีการรวมพลังสมองในการแก้ปัญหา	3.16	0.76	ปานกลาง
11	เมื่องานไม่เสร็จตามกำหนดเวลาผู้เรียนช่วยกัน แก้ปัญหาให้งานเสร็จตามกำหนดได้	3.21	0.68	ปานกลาง
12	ผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบงานว่าถูกต้องตาม ข้อตกลงของงานที่ตั้งไว้หรือไม่	3.15	0.69	ปานกลาง
	รวม	3.18	0.59	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการแก้ปัญหาาร่วมกัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.18$, S.D. = 0.59) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ เมื่อเกิดปัญหา ผู้เรียนได้ขอคำปรึกษาจากผู้สอน ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.79) รองลงมา คือ ผู้เรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.70) เมื่องานไม่เสร็จตามกำหนดเวลาผู้เรียนช่วยกันแก้ปัญหาให้งานเสร็จตามกำหนดได้ ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.68)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
ด้านความตั้งใจเรียน โดยพิจารณาเป็นรายข้อ

	ความเชื่อมั่นในตนเอง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้ทุกครั้งที่ผู้สอนได้ถาม	3.13	0.65	ปานกลาง
2	ผู้เรียนทำการบ้านทุกครั้งที่คุณสอนมอบหมาย	3.28	0.74	ปานกลาง
3	ผู้เรียนไม่หลับในห้องเรียน	3.33	0.79	ปานกลาง
4	ผู้เรียนไม่มีอาการใจลอยในขณะที่เรียน	3.22	0.74	ปานกลาง
5	ผู้เรียนมีความรับผิดชอบเอาใจใส่ในการเรียนรู้	3.30	0.74	ปานกลาง
6	ผู้เรียนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน	3.33	0.70	ปานกลาง
7	ผู้เรียนตั้งใจฟังคำอธิบายในรายวิชาสอน	3.31	0.71	ปานกลาง
8	ผู้เรียนปฏิบัติตามคำแนะนำ	3.36	0.70	ปานกลาง
9	ผู้เรียนยกมือถามคำถามที่สงสัยในการเรียนเสมอ	3.16	0.67	ปานกลาง
10	ผู้เรียนให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมเรียนในสิ่งที่ตนรู้ได้	3.20	0.71	ปานกลาง
	รวม	3.26	0.57	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.57) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้เรียนปฏิบัติตามคำแนะนำ ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 0.70) รองลงมา คือ ผู้เรียนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.70) และ ผู้เรียนไม่หลับในห้องเรียน ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.79)

**ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน**

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์
ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ
One-way ANOVA ปรากฏดังตาราง 12 - 16

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน รายด้าน
และโดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	ประสบการณ์ในการทำงาน					
	ต่ำกว่า 10 ปี		10 - 20 ปี		20 ปีขึ้นไป	
	n = 64		n = 35		n = 36	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1 ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.04	0.53	3.30	0.37	3.28	0.75
2 การเรียนรู้เป็นทีม	3.13	0.56	3.28	0.52	3.33	0.82
3 การแก้ปัญหาร่วมกัน	3.04	0.54	3.30	0.45	3.28	0.73
4 ความตั้งใจเรียน	3.19	0.52	3.41	0.46	3.24	0.71
รวม	3.10	0.51	3.32	0.38	3.28	0.72

จากตาราง 12 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยรวม และรายด้าน ตามความ
คิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

พฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
1 ความเชื่อมั่นในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2.112	2	1.056	3.316*
	ภายในกลุ่ม	42.022	132	.318	
	รวม	44.133	134		
2 การเรียนรู้เป็นทีม	ระหว่างกลุ่ม	1.152	2	.576	1.424
	ภายในกลุ่ม	53.391	132	.404	
	รวม	54.543	134		
3 การแก้ปัญหาร่วมกัน	ระหว่างกลุ่ม	2.116	2	1.058	3.162*
	ภายในกลุ่ม	44.171	132	.335	
	รวม	46.287	134		
4 ความตั้งใจเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.061	2	.530	1.664
	ภายในกลุ่ม	42.074	132	.319	
	รวม	43.135	134		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.422	2	.711	2.403
	ภายในกลุ่ม	39.053	132	.296	
	รวม	40.474	134		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านการแก้ปัญหาร่วมกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) ได้ผลการทดสอบดังตาราง 14

ตาราง 14 การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และการแก้ปัญหาาร่วมกัน

พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน		ประสพการณ์ในการทำงาน		
		ต่ำกว่า 10 ปี	10 – 20 ปี	20 ปีขึ้นไป
		n = 64	n = 35	n = 36
ความเชื่อมั่นในตนเอง	$\bar{X}$	3.0398	3.3039	3.2753
ต่ำกว่า 10 ปี	3.0398	-	.2641	.2354
10 – 20 ปี	3.3039		-	-.0286
20 ปีขึ้นไป	3.2753			-
การแก้ปัญหาาร่วมกัน	$\bar{X}$	3.0443	3.3048	3.0443
ต่ำกว่า 10 ปี	3.0443	-	.2604	.2404
10 – 20 ปี	3.3048		-	-.0200
20 ปีขึ้นไป	3.0443			-
โดยรวมทุกด้าน	$\bar{X}$	3.1007	3.3249	3.2837
ต่ำกว่า 10 ปี	3.1007	-	.2242	.1829
10 – 20 ปี	3.3249		-	-.0412
20 ปีขึ้นไป	3.2837			-

จากตาราง 14 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนตามความคิดเห็นของครูที่มีประสพการณ์การสอนต่างกัน ในด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และการแก้ปัญหาาร่วมกันไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	เล็ก		กลาง		ใหญ่	
	n = 7		n = 34		n = 94	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1 ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.03	0.60	3.35	0.40	3.12	0.62
2 การเรียนรู้เป็นทีม	3.14	0.97	3.34	0.41	3.18	0.67
3 การแก้ปัญหาาร่วมกัน	3.35	0.97	3.30	0.42	3.12	0.59
4 ความตั้งใจเรียน	3.39	0.91	3.39	0.43	3.20	0.58
รวม	3.23	0.86	3.35	0.39	3.16	0.57

จากตาราง 15 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยรวม และรายด้าน ตามความคิดเห็นของครูที่ทำการสอนในขนาดของโรงเรียนต่างกัน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้
ของนักเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

พฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียน		แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
1	ความเชื่อมั่นในตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	1.541	2	.771	2.389
		ภายในกลุ่ม	42.592	132	.323	
		รวม	44.133	134		
2	การเรียนรู้เป็นทีม	ระหว่างกลุ่ม	.657	2	.329	.805
		ภายในกลุ่ม	53.886	132	.408	
		รวม	54.543	134		
3	การแก้ปัญหาร่วมกัน	ระหว่างกลุ่ม	1.053	2	.526	1.536
		ภายในกลุ่ม	45.234	132	.343	
		รวม	46.287	134		
4	ความตั้งใจเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.918	2	.459	1.435
		ภายในกลุ่ม	42.217	132	.320	
		รวม	43.135	134		
รวม		ระหว่างกลุ่ม	.899	2	.450	1.500
		ภายในกลุ่ม	39.575	132	.300	
		รวม	40.474	134		
		.				

จากตาราง 16 พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยรวมตามความคิดเห็นของครูที่
ทำการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการศึกษากับ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการศึกษากับพฤติกรรมการเรียนรู้
ของนักเรียน โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ปรากฏดังตาราง 17

ตาราง 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างปัจจัยการบริหารการศึกษากับพฤติกรรมการเรียนรู้
ของนักเรียน

ตัวแปร	พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน				โดยรวม (Y)
	ความเชื่อมั่น ในตนเอง	การเรียนรู้ เป็นทีม	การแก้ปัญหา ร่วมกัน	ความตั้งใจ เรียน	
	(Y ₁)	(Y ₂)	(Y ₃)	(Y ₄)	
- การจัดสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียน (X ₁)	.74**	.68**	.77**	.78**	.80**
- การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อ ช่วยในการเรียนการสอน (X ₂)	.64**	.65**	.64**	.64**	.69**
- การกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญใน แต่ละวิชา (X ₃)	.83**	.74**	.75**	.73**	.82**
ปัจจัยการบริหารการศึกษาโดยรวม (X)	.82**	.77**	.80**	.80**	.86**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยการบริหารการศึกษาโดยรวม มีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยรวม ในระดับสูง ($r = .86$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาปัจจัยการบริหารการศึกษาในรายด้าน พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมภายใน
โรงเรียนและการกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของ
นักเรียนในระดับสูง ($r = .80$, $r = .82$) ส่วนการจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยในการเรียนการ
สอน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับปานกลาง ($r = .69$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา สรุปไว้โดยลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สมมติฐานในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลการวิจัย
7. อภิปรายผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารการศึกษา ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา
2. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการศึกษากับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงาแตกต่างกัน
2. ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงาแตกต่างกัน

3. ปัจจัยทางการบริหารการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของครู ประกอบด้วย ประสบการณ์ในการทำงาน และ ขนาดของโรงเรียน โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรปัจจัยการบริหารการศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ด้านการจัดเทคโนโลยีเพื่อช่วยในการเรียนการสอน และด้านการกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการเรียนรู้เป็นทีม ด้านการแก้ปัญหาร่วมกัน ด้านความตั้งใจเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้บริหารโรงเรียนเอกชน เพื่อขอใบอนุญาตเก็บข้อมูลครูผู้สอนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพังงา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จแล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ไปติดต่อด้วยตนเองที่โรงเรียนเอกชนแต่ละแห่ง เพื่อขออนุญาตจากผู้บริหารของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดพังงา และนัดหมายวัน/เวลา เพื่อให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้ครบถ้วน ได้รับคืน 135 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.26

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และร้อยละ
2. การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารการศึกษา และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ของ

โรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้าน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของวิเชียร เกตุสิงห์ (2523: 49)

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé's Method)

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการศึกษา กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple correlation confident) สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา สรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. การศึกษาระดับปัจจัยการบริหารการศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = 0.64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับดังนี้ การกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.65) รองลงมาคือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ($\bar{x} = 3.09$, S.D. = 0.79) และการจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 0.64)

2. การศึกษาระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.55) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้านโดยเรียงลำดับ ดังนี้ ความตั้งใจเรียน ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.57) รองลงมาคือ การเรียนรู้เป็นทีม ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.64) การแก้ปัญหาพร้อมกัน ($\bar{x} = 3.18$, S.D. = 0.59) และความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{x} = 3.17$, S.D. = 0.57)

3. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าโดยรวม ความคิดเห็นของครูไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านการแก้ปัญหาพร้อมกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

4. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ความคิดเห็นของครูไม่แตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการศึกษา กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา โดยรวม มีความสัมพันธ์ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน และกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับสูง ส่วนการจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยในการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

จากผลของปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านการแก้ปัญหา ร่วมกัน โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 – 20 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่มากกว่า 10 ปีขึ้นไปนั้นจะกระตุ้นนักเรียนให้รู้จักคิด กล้าแสดงความคิดเห็น สร้างความเป็นผู้นำให้แก่ นักเรียน สอดคล้องกับสุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว (2526: 19) กล่าวว่า สถาบันการศึกษา เป็นสถาบันหนึ่งที่มีส่วนในการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็ก ครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไปนั้นสามารถสร้างบรรยากาศซึ่งช่วยให้เด็กรู้สึกอบอุ่นด้วยการแสดงความเป็นมิตรกับเด็ก พูดกับเด็กอย่างเป็นกันเอง อดทนที่จะฟังเขาพูดอย่างตั้งใจฟัง เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกอย่างเต็มที่ และยอมรับในความสามารถของ ยกย่องอย่างเต็มที่ นอกจากนี้แล้ว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544: 7-8) เด็กก็จะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี ถ้าสภาพแวดล้อมรอบตัวทำให้เด็กขาดความสุข เด็กก็จะมี ความเครียด เกิดความวิตกกังวลสูง ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และมองโลกในแง่ร้าย ดังนั้นบุคคลผู้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กก็คือ ผู้ที่มีส่วนในการสร้างประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมให้กับเด็ก ซึ่งได้แก่ พ่อแม่ ผู้ใกล้ชิด ครู เพื่อน และบุคคลที่เด็กรู้จัก นอกจากนี้ สุพาณี สอนชื่อ (2543) ยังกล่าวเพิ่มเติมว่า ครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือให้แก่ นักเรียน ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปีอีกด้วย

2. ครูที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กระทรวงศึกษา (2536: 49) ได้กล่าวว่า พระราชบัญญัติการศึกษา มาตรา 24 ได้มีการกำหนดหลักการของการเรียนรู้ไว้ อย่างชัดเจน ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีผู้เรียน ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ เต็มศักยภาพ และมุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้เป็นคนดี คนเก่ง และคนมีความสุข นอกจากนี้แล้ว กรมสามัญศึกษา (2536: 30) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูสามารถช่วยผู้เรียนให้เข้าใจเรื่องราวต่างๆ ที่เรียกได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังพัฒนาทักษะต่างๆ ที่พัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่คล่องแคล่ว ว่องไวต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้แล้ว สามเสนวิทยาลัย (2549: online) ยังเพิ่มเติมอีกว่า ปัจจุบันสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป ความรู้ต่างๆ ย่อมเกิดขึ้นมากมาย ครูจึงต้องพัฒนาทักษะของตน เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ทันกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง เพื่อให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการศึกษาที่กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนของโรงเรียน ในจังหวัดพังงา โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่าการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน และการกำหนดครูผู้สอนที่เกี่ยวข้องในแต่ละวิชา มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดครูเข้าสอนมีความสำคัญและมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องจะได้ตระหนักถึงการจัดครูเข้าสอน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมที่สุด สอดคล้องกับ อมรา เล็กเริงสันธุ์ (2537 : 206 – 207) กล่าวว่า ‘Put the right man on the right job’ และกล่าวเพิ่มเติมว่าฝ่ายวิชาการควรจะได้สำรวจความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการสอนในโรงเรียน สอดคล้องกับเวช มงคล (2537 : 82 – 83) ได้กล่าวถึง การนำศักยภาพของบุคลากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ได้แก่ โรงเรียนจะต้องมอบหมายงานได้ตรงกับความสามารถและความต้องการของบุคลากร และรองลงมา ได้แก่ การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรใช้ความรู้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ และยังสามารถสอดคล้องกับ สุเมธ สาล่า (2547: 98) กล่าวว่า การแบ่งงานตามความชำนาญจะนำไปสู่ประสิทธิผลของการทำงานที่สูงขึ้น เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้แต่ละคนได้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะอย่าง

ในการการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนกับความเชื่อมั่นในตนเอง ความตั้งใจเรียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากถ้าเราเตรียมจัดสภาพแวดล้อมที่ดี ก็จะทำให้เด็กนั้นมีความสุขในการเรียนในการอยู่ร่วมกันภายในโรงเรียน เด็กก็จะมีเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่

ดี ถ้าสภาพแวดล้อมรอบตัวทำให้เด็กขาดความสุข เด็กก็จะมีเครียด เกิดความวิตกกังวลสูง ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และมองโลกในแง่ร้าย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2522: 7-8) นอกจากนี้แล้วธรรมชาติของผู้เรียนที่ยังอยู่ในวัยเยาว์นั้นจะให้หนึ่งนึ่งๆ หรือมีสมาธิจดจ่ออยู่กับเรื่องใดนานๆ เป็นเรื่องเป็นไปได้ยาก ดังนั้นครูจึงต้องใช้เทคนิคที่จะช่วยดึงสมาธิของผู้เรียนให้กลับมาสนใจอยู่กับสิ่งที่ครูต้องการให้ผู้เรียนเรียน เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ที่ครูต้องการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะแบ่งออกเป็น ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ควรมีการพัฒนาบุคลากร ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน การจัดเทคโนโลยีเพื่อช่วยในการเรียนการสอน และการกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้สูงขึ้น

1.2 ควรมีการจัดอบรม บุคลากรที่ทำหน้าที่ในการสอน ในด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น

1.3 ควรมีการพัฒนาทักษะวิชาชีพของบุคลากร ในด้านการปลูกฝังและสร้างเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง และการแก้ปัญหาาร่วมกันของนักเรียน การเรียนรู้เป็นทีม และมีความตั้งใจเรียน เพื่อให้ผลการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยการบริหารในด้านอื่นๆ เช่น ด้านโครงสร้างการบริหารงาน ด้านงานบุคลากร ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

2.2 ควรมีการวิจัยการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ครอบคลุมทุกด้าน เพื่อให้สถานศึกษาสามารถผลักดันผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรและประเทศชาติต้องการ

2.3 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้อาจใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ หรือใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะของการสังเกต สัมภาษณ์ ศึกษาเอกสาร เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนิษฐา นาวารัตน์. (2540). *การจัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ .
- กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ. (2536). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน*
เอกชน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2546). *คู่มือครูประจำชั้นและครูที่ปรึกษา*. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). *การกระจายอำนาจทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ :
แว่นแก้ว.
- . (2550). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540*. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา.
- กิตตินา พละวัตร. (2539). *การเปิดโอกาสทางการศึกษาในยุคพลวัต*. กรุงเทพฯ : การวิจัยและ
นวัตกรรมสาธิต.
- กันยารัตน์ ฤทธิบำรุง. (2531). *การศึกษาลักษณะพฤติกรรมทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ทักษะ*
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการฝึกอภิปรายแก้ปัญหาพร้อมกันทั้งห้องเป็นกลุ่ม
ย่อยและแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาศาสตร์ศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา เกียรติธนาพันธุ์. (2542). *บรรยากาศองค์การที่เอื้อต่อการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการ*
เรียนรู้: กรณีศึกษาของสาธารณสุขภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. ภาค
นิพนธ์ปรินญามหาบัณฑิต. โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กาญจนา สุวรรณธาร. (2537). *ความเชื่อมั่นในตนเอง และความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่*
ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นสรรค์สร้าง ที่ครูมีปฏิสัมพันธ์และไม่มีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กิริติ จันทรมณี. (2537). *สภาพแวดล้อมและปัญหาสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด*
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

- ค่ายสาธิต. (2550). *กิจกรรมภายในค่าย*. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2550, จาก <http://cubiccreative.org/kusfuncamp2/activity.htm>
- จิตสุภา สอนประเสริฐ. (2543). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยการ ของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยการในกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (เอกธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เฉลิมพล ต้นสกุล. (2541). *พฤติกรรมศาสตร์สาธารณสุข*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล สหประชาพาณิชย์.ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชลิต พุทธิรักษา. (2539). *การจัดโรงเรียนประถมศึกษา*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชวนันท์ ธีมนันท์กุล. (2540). *การบริหารและนิเทศการศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- ช่อระยา แสงมีมา. (2542). *ผลการให้ปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการพลาญชัยร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยณรงค์ เทิดวัฒนศักดิ์. (2537). *สภาพแวดล้อมทางการเรียนในคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). *เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย: แนวทางสู่ความสำเร็จ*. กรุงเทพฯ: บริษัท ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โปรเกรสเซอร์ จำกัด.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2516). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง กับคุณธรรมพลเมืองดี*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เชิดชู กาพิวงศ์. (2545, เมษายน). *ทำอย่างไรให้เด็กมาโรงเรียน*. *วารสารวิชาการ*. 10(5) : 14-15
- ทศพร มณีศรีขำ. (2537). *กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการพัฒนา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดนัย เทียนพุ่ม. (2540). *นำธุรกิจสู่องค์กรอัจฉริยะ*. กรุงเทพฯ: ดี เอ็น ที คอนซัลแตนท์.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2534). *พฤติกรรมของบุคคลในองค์กร*. กรุงเทพฯ: วิเคราะห์ธุรกิจและการจัดการ.

- ธเนศ ขำเกิด. (2541). *รวมบทความทางวิชาการ*. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.
- นันทพร โชติณัฐิต. (2540). *หลักการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์.
- นิษฐา พุฒิมานรดีกุล. (2548). *การนำเสนอรูปแบบการฝึกอบรมบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้เป็นทีมสำหรับนักเทคโนโลยีการศึกษา*. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเรือง ศรีทรัพย์. (2542). *การศึกษาองค์ประกอบทางการศึกษาที่สัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้ และประสิทธิผลของโรงเรียนโดยใช้รูปแบบระดับชั้นลดหลั่นสอดคล้องแท้จริง*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีน วิเศษสุวรรณ. (2545). *ปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พนม พงษ์ไพบูลย์. (2546, กุมภาพันธ์). บรรยายภาคในชั้นเรียน. *วารสารวิชาการ*. 8(5) : 18-19.
- พิกุล สีหาพงษ์. (2546, มิถุนายน). วัฒนธรรม สภาพแวดล้อมและค่านิยมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ความสำเร็จและความสุขของผู้เรียน. *วารสารวิชาการ*. 15(21). 28 – 32.
- พิสิทธิ์ คงรักษา. (2536). *ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนไกรวิทยาคม จังหวัดสุโขทัย*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ภรณ์ อินทศร. (2526). *ผลการใช้วิธีควบคุมตนเองปรับพฤติกรรมตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ภาวนา โนนทวงศ์. (2544). *บรรยายภาคการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนขยายโอกาสในกลุ่มโรงเรียนบูรพาสามัคคี สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอฟาง จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน)*. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2549). *คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2549, จาก http://vod.msu.ac.th/0503409/2_3.htm.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2549). *หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏ.

- มานิตย์ ศรีพิทักษ์. (2549). *ISO 14001 : สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน* สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2549, จาก <http://www.moe.go.th/wijai/iso%2014001%20environment.htm>
- ยุดา รักไทย; และ ธนิกานต์ มาชะศิริานนท์. (2542). *การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). *พฤติกรรมการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- วนิดา ป้อมสุวรรณ. (2542). *ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกกลาง จังหวัดหนองบัวลำภู*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2548). *องค์กรแห่งการเรียนรู้และการบริหารความรู้*. กรุงเทพฯ : เพ็ญฟ้า.
- วัฒนา พัฒนพงษ์. (2536). *มนุษย์สัมพันธ์ : กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อความสำเร็จของธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: พบลิตบิสเนสพริ้นท์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2523). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- วิบูลลักษณ์ ธรรมลักขณา. (2526). *ผลการฝึกวิธีการพัฒนาตนเองที่มีต่อความตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสาธิตประสานมิตร*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วีรุธ มาชะศิริานนท์. (2541). *การบริหารภูมิปัญญา*. กรุงเทพฯ : เอ็กสเปอร์เน็ท.
- เวช มงคล. (2537). *การพัฒนาเครื่องมือตรวจวินิจฉัยสำหรับการพัฒนาองค์การในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักกรมสามัญศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีราชา เจริญพานิช; และคนอื่นๆ. (2548). *รายงานวิจัยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาของเอกชน*. กรุงเทพฯ : รายงานวิจัยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2540). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- สมชาย ประวัติศรีชัย. (2544). *ประสิทธิภาพของการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของผู้บริหารสถานศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. ถ่ายเอกสาร.

สามเสนวิทยาลัย. (2549). ระบบคอมพิวเตอร์. สืบค้นเมื่อ 2 กันยายน 2549, จาก

<http://regelearning.payap.ac.th/docu/th203/content/winter>.

สังวรณั จัตกะโทก. (2541). จัปชีพจกรการศึกษาลอก: บทวิเคราะห์กระแสความเคลื่อนไหวทาง
การศึกษาของนานาประเทศในรอบปี 2540-2541. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544ก). แนวทางการประกันคุณภาพภายใน
สถานศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.

----- (2544ข). ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช สำราญราษฎร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2536). แนวดำเนินการเพื่อการประกันคุณภาพและการ
รับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
การศาสนา ป้อมปราบ.

----- (2546). การศึกษาค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน.
กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2538). ห้องเรียนสร้างสรรค์ความรู้. กรุงเทพฯ : พิมพ์พัคตร.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). แนวปฏิบัติการจัดสิ่งแวดล้อมใน
หน่วยงานและโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษร.

----- (2543ก). การปฏิรูปการเรียนรู้สำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษร.

----- (2543ข). แนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์อักษร.

สุนันญา หาริชัย. (2544). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางที่มี
ต่อความตระหนักในคุณค่าของตนเองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
เลิงนกทา อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร. รายงานการค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (จิตวิทยาการให้
คำปรึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

สุพาณี สอนชื่อ. (2543). การสร้างแนวคิดการเรียนรู้เป็นทีมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์: การณิ
ศึกษาองค์การรถไฟฟ้ามหานคร. ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. โครงการบัณฑิตศึกษา
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่านเอกสาร.

สุภาพ หงส์ทอง. (2540). การบริหารวิชาการของโรงเรียนพะเยาประสาธน์วิทย์. การค้นคว้าอิสระ
ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

สุมนทา พรหมบุญ. (2540). การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม กรุงเทพฯ : SR PRINTING LIMITED
PARTNERSHIP.

- สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว. (2526). *ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียน ความรู้สึกที่รับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเอง*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษา ปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณ ทองคำ. (2545). *สภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). วิทยานิพนธ์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณดี จิตวิริยะยิ่งยง. (2540). *การเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ จังหวัดสมุทรปราการ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อมรา เล็กเริงสินธุ์. (2537). *การบริหารหลักการมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อังศินันท์ อินทรกำแหง. (2543, มีนาคม-มิถุนายน). *การเรียนรู้ผู้ใหญ่มากกับการพัฒนาการเรียนรู้ในองค์กร*. วารสารครุศาสตร์. 28(3): 18.
- อารี พันธุ์มี. (2546, สิงหาคม). *กลยุทธ์ในการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง*. กรุงเทพฯ : วารสารการศึกษา. 26(11) : 20 – 27.
- อุดม คชพงษ์. (2538). *การเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม สังกัดกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Anderson, L. W. (1994). *Attitudes, Measurement of, in The International Encyclopedia of Education*. Boston: Allyn and Bacon.
- Bloom, Allan. (1994). *The Listening School : Sixth Formers and Staff as customers of each other*. In C. Parsons (Ed.). London : David Fulton.
- Davis, Gary A.; & Thomas, Margaret A.. (1989). *Effective Schools and Effective Teachers*. Boston : Allyn and Bacon,
- Dewey, J. (2001). *Experiecnce & Education*. the 1st touchstone edition, Touchstone Book, New York.
- Gagne, Robert M.; & Briggs, Leslie J.. (1992). *The conditions of Learning: training applications*. London: Routledge.

- Hoy, Wayne K. and Miskel, Cecil G. (2001). *Educational and Administration*, 5th Mcgraw – Hill Inc. New York : University of Michigan.
- Kilmer, Lloyd Carlyle. (1999, April). Total Quality Management : A Tool For School Improvement (Secondary School). *Dissertation Abstracts International*. Ph.D. The University of Nebraska-Lincoln. Available : DAI-A 59(10) : 3705.
- Lewin, Benjamin. (2002). *Genes VIII*. New York. Random House.
- Molsbee, Robert Glenn. (1997, July). Science Achievement as a Criterion for Judging the Effectiveness of Home Schooling Christian Schooling and Public Schooling (Seventh Grade, Eight Grade). *Dissertation Abstracts International*. 58(1) : 125
- Newble, David; & Cannon, Robert. (1995). *A Handbook for Teachers in Universities and College: A Guide to Improving Teaching Methods*. London: Kogan page.
- Robinson, Bruce Murry. (1996, November). Total Quality Management in Education : The Empowerment of A School Community (Australia). *Dissertation Abstracts International*. Eh.D. The University of Nebraska Available : DAI-A 57(4) : 1428.
- Senge, Peter. (1994). *The Fifth Discipline*. London: Kogan page.
- Sergiovanni, Thomas J. (2001). *The Principalship: A Reflective Practice Perspective*. Boston: Allyn and Bacon.
- Ship, Denise A. (1998, July). A Case Study About Total Quality Management in A School District : From Selection To Reflection (Participatory Management, Continuous Improvement). *Dissertation Abstracts International*. Ph.D. The University of Pittsburgh. Available : DAI-A 59(01) : 46.
- Smith, David. (1992). *Administrative Behavior*. New York: McMillan.
- Tamera, Morey. (1997). *How to teach*. Boston: Macha.
- Watson, Keith. (2003). *Comparative and international research in education, globalization, context and difference*. London: Routledge.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence)

ตาราง 18 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารการศึกษา

การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน			การการจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน			การกำหนดครูผู้สอนที่เกี่ยวข้องในแต่ละวิชา		
ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก
1	1	คัดเลือกไว้	11	1	คัดเลือกไว้	23	1	คัดเลือกไว้
2	.8	คัดเลือกไว้	12	1	คัดเลือกไว้	24	.6	คัดเลือกไว้
3	1	คัดเลือกไว้	13	1	คัดเลือกไว้	25	.6	คัดเลือกไว้
4	1	คัดเลือกไว้	14	1	คัดเลือกไว้	26	1	คัดเลือกไว้
5	1	คัดเลือกไว้	15	.8	คัดเลือกไว้	27	1	คัดเลือกไว้
6	1	คัดเลือกไว้	16	.6	คัดเลือกไว้	28	.8	คัดเลือกไว้
7	.8	คัดเลือกไว้	17	1	คัดเลือกไว้	29	.8	คัดเลือกไว้
8	1	คัดเลือกไว้	18	1	คัดเลือกไว้	30	1	คัดเลือกไว้
9	.6	คัดเลือกไว้	19	1	คัดเลือกไว้			
10	1	คัดเลือกไว้	20	1	คัดเลือกไว้			
			21	.8	คัดเลือกไว้			
			22	1	คัดเลือกไว้			

ตาราง 19 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของ
นักเรียน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านการเรียนรู้เป็นทีม

ความเชื่อมั่นในตนเอง			การเรียนรู้เป็นทีม		
ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก
1	1	คัดเลือกไว้	13	.8	คัดเลือกไว้
2	.8	คัดเลือกไว้	14	.6	คัดเลือกไว้
3	1	คัดเลือกไว้	15	1	คัดเลือกไว้
4	.6	คัดเลือกไว้	16	.8	คัดเลือกไว้
5	.8	คัดเลือกไว้	17	.8	คัดเลือกไว้
6	1	คัดเลือกไว้	18	1	คัดเลือกไว้
7	1	คัดเลือกไว้	19	1	คัดเลือกไว้
8	1	คัดเลือกไว้	20	.8	คัดเลือกไว้
9	1	คัดเลือกไว้	21	1	คัดเลือกไว้
10	.8	คัดเลือกไว้	22	1	คัดเลือกไว้
11	.8	คัดเลือกไว้			
12	.6	คัดเลือกไว้			

ตาราง 20 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของ
นักเรียน ด้านการแก้ปัญหาาร่วมกัน และด้านความตั้งใจเรียน

การแก้ปัญหาาร่วมกัน			ความตั้งใจเรียน		
ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	IOC	ผลการคัดเลือก
1	1	คัดเลือกไว้	12	1	คัดเลือกไว้
2	1	คัดเลือกไว้	13	.8	คัดเลือกไว้
3	1	คัดเลือกไว้	14	1	คัดเลือกไว้
4	.8	คัดเลือกไว้	15	.6	คัดเลือกไว้
5	.6	คัดเลือกไว้	16	.8	คัดเลือกไว้
6	.8	คัดเลือกไว้	17	.8	คัดเลือกไว้
7	.8	คัดเลือกไว้	18	.8	คัดเลือกไว้
8	1	คัดเลือกไว้	19	1	คัดเลือกไว้
9	.8	คัดเลือกไว้	20	.8	คัดเลือกไว้
10	1	คัดเลือกไว้			
11	1	คัดเลือกไว้			

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา

คำชี้แจงทั่วไป

1. แบบสอบถามนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารการศึกษาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา
 2. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน แต่ละตอนมีรายละเอียดดังนี้
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและลักษณะของโรงเรียน
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารการศึกษา 3 ด้าน คือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการเรียนการสอน และ การกำหนดครูสอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพังงา แบ่งเป็น 4 ด้านคือ ความเชื่อมั่นในตนเอง การเรียนรู้เป็นทีม การแก้ปัญหา ร่วมกัน และความตั้งใจเรียน
 3. ในการตอบแบบสอบถามโปรดกรุณาตอบแบบสอบถามทุกตอนทุกข้อและพิจารณาให้ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย วางแผน ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป
 4. ผู้วิจัยจะเก็บรักษาคำตอบของท่าน เพื่อนำไปเสนอเป็นผลการวิจัยเท่านั้น
- ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ที่ให้ความเมตตาอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

นางสาวกัลยารัตน์ บุญรอด

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและขนาดโรงเรียน

ในการตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ ต่ำกว่า 10 ปี
- ☐ 10 – 20 ปี
- ☐ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

2. ขนาดโรงเรียนของท่าน

- ☐ ขนาดเล็ก (นักเรียน 1 – 120 คน)
- ☐ ขนาดกลาง (นักเรียน 121 – 300 คน)
- ☐ ขนาดใหญ่ (นักเรียน 301 คน ขึ้นไป)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยการบริหารการศึกษา

ในการตอบแบบสอบถามโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารการศึกษาในโรงเรียนของท่านตามความเป็นจริง โดยตอบคำถามแต่ละข้อเพียง 1 คำตอบ

ปัจจัย	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน					
1. บริเวณโรงเรียนสะอาด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
2. โรงเรียนได้มีการปรับปรุง ซ่อมแซม อาคารต่างๆ ในโรงเรียนให้มีความมั่นคงแข็งแรง					
3. มีการสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียนและอาการผิดปกติของนักเรียน					
4. ภายในห้องเรียนมีการจัดมุมกิจกรรม หรือมุมเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ					
5. บรรยากาศการเรียนการสอนอบอุ่น มีความมิตร					
6. นักเรียนมีการจัดกิจกรรมกลุ่มและร่วมกันสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน					
7. โรงเรียนมีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการของผู้เรียน					
8. โรงเรียนจัดแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย					
9. โรงเรียนมีความร่มรื่นมีบรรยากาศดี					
10. สภาพห้องเรียนมีสื่อในการเรียนการสอนที่พร้อมใช้งาน					
การจัดเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยในการเรียนการสอน					
11. ในห้องเรียนมีเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการสอน					
12. เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีพอเพียงต่อการเรียนการสอน					
13. เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในห้องเรียนเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย					

ปัจจัย	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14. ในทุกห้องเรียนมีเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่สามารถนำมาสอนได้					
15. เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ไม่มีการชำรุด					
16. มีอินเทอร์เน็ตให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้					
17. ครูให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย					
18. มีคอมพิวเตอร์เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
19. มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เรียนได้รับทราบถึงเทคโนโลยีการเรียนรู้ใหม่ๆ					
20. มีการส่งเสริมการใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อทบทวนบทเรียน					
21. มีการจัดเจ้าหน้าที่ดูแลการใช้สื่อประเภทคอมพิวเตอร์					
22. มีการจัดสร้างเว็บเพจเพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสาร					
16. มีอินเทอร์เน็ตให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้					
การกำหนดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญในแต่ละวิชา					
23. ผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนในรายวิชานั้นๆ มานาน					
24. ผู้สอนมีคุณสมบัติตรงตามวิชาที่สอน					
25. นอกจากความรู้ในวิชาที่สอนแล้ว ผู้สอนยังมีความรู้กว้างขวางในวิชาอื่นๆ ด้วย					
26. ผู้สอนมีการศึกษาค้นคว้าให้เกิดความเชี่ยวชาญ					
27. ผู้สอนไม่มีความสนใจในขณะทำการสอน					
28. ผู้สอนมีความถนัดในวิชาที่สอน					
29. ผู้สอนใส่ใจต่อคำซักถามของผู้เรียน					
30. ผู้สอนได้ทบทวนกระบวนการเรียนการสอน เพื่อนำไปปรับปรุงการสอน					

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

ในการตอบแบบสอบถามโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนของท่านตามความเป็นจริง โดยตอบคำถามแต่ละข้อเพียง 1 คำตอบ

พฤติกรรมการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความเชื่อมั่นในตนเอง					
1. ผู้เรียนกล้าตอบคำถาม เมื่อผู้สอนได้ถามคำถามในบทเรียน					
2. ผู้เรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น					
3. ผู้เรียนไม่อายที่จะถาม					
4. ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
5. ผู้เรียนมีความเป็นตัวของตัวเองกล้าคิดกล้าทำ					
6. ผู้เรียนมีความเป็นผู้นำ					
7. ผู้เรียนยอมรับผิดเมื่อทำผิด					
8. ผู้เรียนแสดงอาการกลัวผู้สอน					
9. ผู้เรียนไม่พยายามอยู่ใกล้ชิดผู้สอน					
10. ผู้เรียนหมั่นฝึกฝนการช่วยเหลือตนเอง					
11. ผู้เรียนภาคภูมิใจในการกระทำของตนเอง					
การเรียนรู้เป็นทีม					
12. ทุกครั้งที่มีการกิจกรรมในช่วงเวลาเรียน ผู้สอนได้จัดให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกัน					
13. ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มช่วยกันตอบคำถาม					
14. ผู้เรียนช่วยกันทำงานให้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี					
15. ผู้เรียนรวมกลุ่มแสดงความคิดเห็น					
16. ผู้เรียนในกลุ่มทุกคนมีแรงจูงใจร่วมกันในการทำงาน					
17. ผู้เรียนตั้งวัตถุประสงค์ร่วมกันในการทำงาน					

พฤติกรรมการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นร่วมกันทำงาน					
19. เมื่อมอบหมายงานให้ทำ ผู้เรียนทุกคนตั้งใจทำด้วยดี					
20. ไม่เกิดความขัดแย้งระหว่างทำงานร่วมกัน					
การแก้ปัญหาาร่วมกัน					
21. ผู้เรียนมีความมั่นใจในกลุ่มตนเองในการแก้ปัญหา					
22. เมื่อเกิดปัญหาในการเรียน นักเรียนช่วยกันและกันในการแก้ปัญหา					
23. ผู้เรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม					
24. ผู้เรียนไม่มีความขัดแย้งกันในขณะที่ทำงานร่วมกัน					
25. เมื่อเกิดปัญหา ผู้เรียนได้ขอคำปรึกษาจากผู้สอน					
26. ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการแก้ปัญหา					
27. ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม					
28. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นในการแก้ปัญหา					
29. ผู้เรียนวิเคราะห์ปัญหาเนื่องานร่วมกัน					
30. ผู้เรียนมีการรวมพลังสมองในการแก้ปัญหา					
31. เมื่องานไม่เสร็จตามกำหนดเวลาผู้เรียนช่วยกันแก้ปัญหาให้งานเสร็จตามกำหนดได้					
32. ผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบงานว่าถูกต้องตามข้อตกลงของงานที่ตั้งไว้หรือไม่					
ความตั้งใจเรียน					
33. ผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้ทุกครั้งที่ผู้สอนได้ถาม					
34. ผู้เรียนทำการบ้านทุกครั้งที่คุณสอนมอบหมาย					
35. ผู้เรียนไม่หลับในห้องเรียน					
36. ผู้เรียนไม่มีอาการใจลอยในขณะที่เรียน					
37. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบเอาใจใส่ในการเรียนรู้					

พฤติกรรมการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
38. ผู้เรียนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน					
39. ผู้เรียนตั้งใจฟังคำอธิบายในรายวิชาสอน					
40. ผู้เรียนปฏิบัติตามคำแนะนำ					
41. ผู้เรียนยกมือถามคำถามที่สงสัยในการเรียนเสมอ					
42. ผู้เรียนให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมเรียนในสิ่งที่ตนรู้ได้					

ภาคผนวก ค

- หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย
- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวกัลยารัตน์ บุญรอด
วัน เดือน ปีเกิด	9 พฤศจิกายน 2520
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	55/121 หมู่7 ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้รับใบอนุญาต โรงเรียนโคกกลอยวิทยา 11/1 หมู่2 ตำบลโคกกลอย อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา 82140
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2538	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
พ.ศ.2543	ศิลปศาสตรบัณฑิต (นิเทศศาสตร์) มหาวิทยาลัยรังสิต จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ.2551	การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

